

DIARI DE MATARÓ



REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Barcelona, 18 - Teléfon n.º 255

ANY XIII

DIMARTS, 24 DESEMBRE 1935

NUM. 3703

NÚMERO EXTRAORDINARI 30 cts.
SUBSCRIPCIÓ: 2'50 PESSETES MES



“El Pessebre,,

cèlebre pintura de B. Gatti, existent a l'església de Sant Pere de Cremona

NUVIS

1 ROSET - FOTÒGRAF - ANTIGA CASA ESTRELLA
Especialist en el·lituz i composit on fotogràfiques

Sant Francesc d'Assís, 8 - MATARÓ

Industrial Fotogràfica "ALFA"

Ligures de l'indústria per projeccions propi per a col·legis i per labor confessional
Fotex industrial i fotogràfica

MATARÓ

Sr. Francesc d'A. 1

FRANCISCO MAURET MORAGAS

CONSTRUCCIONS MECÀNIQUES
EXCLUSIVAMENT PER A LA INDUSTRIA DEL GÈNERE DE PUNT
STOCK DE PECES DE RECANVI

Almirall Gravina, 27

MATARÓ

Cafè Clavé Palace

Telèfon 126

Completament reformat

Consumacions de Marca Nacionals i Estrangeres
RESSOPONS SERVEI DE PRIMER ORDRE

Es parlen tots els idiomes moderns

Propietari: A. MASGORET

XAMPANYS NOYET

CAVES VALLGORGUINA - BARCELONA

VIATJANT PER CATALUNYA: PERE FORT Carrer Sta. Teresa, 24 - Mataró

Representant de les acreditades cases: Olis Pere Cairó - Sabons Benet Ferrer - Xocolates "Indústries del Sucre," - Licors Josep Germà

Arbres : Plantes : Flors

Frederic Pera

Premi extraordinari
Exposició de Plantes i Flors, de Barcelona
Tardor de 1932

Gran provisió i varietat
d'arbres fruiters



Especialitat en mimoses empaltades

TELÈFON 136

MATARÓ

Caldereria

Emili Suria

Churruca, 39 - Telèfon 303

Desitja
a llur clientela
i amistats
Feliç Nadal
i pròsper
Any Nou



SASTRERIA TRENS

SUCCESSOR DE CASA VILA

Gran assortiment en gèneres de la present temporada : Confecció acurada : Preus limitats

BARCELONA, 16

MATARÓ

Industrial Fotogràfica "ALFA,"

Lloguer de pel·lícules Pathe Babby

Lloguer de Llanternes per projeccions propi per a col·legis i per donar conferències

Fotos industrials i d'aficionats

St. Francesc d'A., 1

MATARÓ

NUVIS

J. ROSSET - FOTÒGRAF - ANTIGA CASA ESTRANY

Especialitat en pintures i composic ons fotogràfiques

Sant Francesc d'Assís, 8 - MATARÓ

El misteri de Nadal

Es debades que la incredulitat somrigui amb ironia davant aquesta diada de Nadal que tothom, a les parts del món que han conegut la fe cristiana, celebra conscientment o inconscientment, de grat o de malgrat, amb un sentit espiritualista. Jo veig en aquesta diada la gran festa universal de la nostra civilització; hi veig la plena realització, durant un dia, del regnat de Crist damunt la terra. Es el dia en què tots els homes, en aquells països que han rebut la llum de l'Evangeli, reconeixen, vulguin o no vulguin, la sobirania universal de Jesucrist, amb llur unànime i activa participació en l'alegria irressistible de la diada. Es la diada desitjada i pressentida pel gran Apòstol dels Gentils quan escrivia. «per ço Déu l'ha exalçat i li ha donat un nom que és per damunt de tot altre nom, per tal que al nom de Jesús es flecti tot genoll en cel, terra i infern, i tota llengua confessi que el Senyor Jesucrist és en la glòria de Déu Pare».

Participem, doncs, avui amb tota la nostra fervent adhesió en aquesta genuflexió universal davant de Jesús Infant, tots els qui'ns enorgullem del nom de cristians! No imitem aquells que en el dia d'avui flecten el genoll per força o amb una ínfima resistència! Flectem-lo juntament amb els pastors que anaren a adorar el Fill de Maria i meditem sobre aquest diví encís de l'etern misteri de Nadal!

Aquest misteri és alhora el fet més sublim i més decisiu de l'història de la humanitat i el miracle dels miracles que Déu ha obrat damunt la terra. En un versicle d'Isaïas que aquests dies nadalencs l'Església repeteix en els divins oficis, tenim consignat en breus paraules aquest suprem miracle. ¿Us heu fixat alguna vegada en el paral·lisme d'aquest versicle sublim en què el Profeta diu al Cel que ploqui com a rosada el Just, i a la Terra que s'obri i germini el Salvador? El diví Infant plou del Cel i neix de la Terra en el moment d'aparèixer a la cova de Bellem sota els ulls i entre els braços de Maria, Verge i Mare.

Es tota la naturalesa que pren part en aquesta naixença; el Cel amb la resplendor del seus estels i amb l'harmonia dels seus cants angèlics; la Terra amb la tremolor sagrada de les seves valls i muntanyes i amb la ingènua adoració dels humils pastors.

La nit de Nadal té la virtut meravellosa de tornar-nos amb el seu penetrant perfum a la vida primitiva, a la comunió amb la naturalesa. I aquest primitivisme de Nadal penetra, com una alenada xopa de flaires boscanes, en l'interior de les nostres cases i en la intimitat de la família; i com si fòssim sotmesos a una estranya força màgica, ens encantem amb les meravelles infantils i rústiques del Pessebre i ens hem de voltar d'ingènues i diminutes representacions de la vida camperola; i el boix i el bruc, el teix i l'arboç, la sorra i la moça, i les muntanyes de suro, i la neu de farina, ens han de transportar en imaginació i en esperit a la pau i la solitud dels camps de Déu, que foren l'escenari on volgué nèixer el nostre diví Salvador.

El Naixement de Jesús

Segons Sant Lluç
(Versió Torres Amat)

1. En aquells dies, es promulgà un edicte de Cèsar August, en el qual s'ordenava empadronar tothom.
2. Aquest fou el primer empadronament fet per Cirinus, governador després de la Síria.
3. I tots anaven a empadronar-se, cadascú a la ciutat de la seva nissaga.
4. Josep, doncs, com que era de la casa i família de David, vingué de Natzarete, ciutat de Galilea, a la ciutat de David, anomenada Bellem, a Judea.
5. Per a empadronar-se amb Maria, la seva esposa, la qual estava embarçada.
6. I esdevingué que en trobar-se allà, li arribà l'hora del part.
7. I parí el seu fill primogènit (*) i l'embolcallà en uns bolquers i l'arredossà en una establia, perquè no hi havia lloc per ells a l'hostal.
8. Uns pastors estaven veillant per aquells encontorns ensems que vigilaven el ramat.
9. Quan, de sobte, un àngel del Senyor, aparagué prop d'on eren i els rodejà amb el seu resplendor una llum divina, la qual cosa els omplí de gran temor.
10. Els va dir aleshores l'àngel: «No heu de témer, car vinc a donar vos una nova de grandíssima joia per a tot el poble.
11. I és que avui ha nascut, a David, el Salvador, el qual és el Crist o Messies, el Senyor nostre.
12. I que us serveixi de senyal que trobareu l'Infant embolcallat en bolquers i arredossat en una establia».
13. En aquell mateix punt, es deixà veure amb l'àngel un exèrcit nombrós de la milícia celestial que alabava a Déu i deia:
14. «Glòria a Déu en el més alt dels cels, i pau a la terra entre els homes de bona voluntat».
15. Després que els àngels s'apartaren i volaren al cel, els pastors es deien els uns als altres: «Anem fins a Bellem i vegem aquest succés prodigiós que acaba d'esdevenir i que el Senyor ens ha manifestat».
16. Vingueren, doncs, tots de pressa, i trobaren Maria i Josep i l'Infant arredossats en una establia.
17. I en veure'l certificaren de tot allò que se'ls havia dit d'aquest Infant.
18. I tots els que saberen l'esdeveniment es meravellaren igualment d'allò que els pastors els havien contat.
19. Maria, però, conservava totes aquestes coses dintre seu, i les aponderava en el seu cor.
20. Finalment, els pastors retornaren i no cessaren de lloar i glorificar el Senyor per totes les coses que havien escoltat i vist, tal com els havia estat anunciat per l'àngel.

(*) Primogènit, perquè no en tingué d'altre abans que Ell i ensems, però, unigènit.

El Nadal és una eterna ègloga en la qual sonen totes les rústiques tonades apreses per l'home de la mare natura, sublimades, però, al nivell dels cants angèlics que el cel trameté aquella nit per a acompanyar la joia que feia saltar i dansar les muntanyes a la dolça claror de l'Estel de Bellem. La participació conjunta del Cel i de la Terra en la naixença del Messias, tal com la deixà consignada el profeta en el sudit versicle, senyala la fi definitiva de totes les teogonies. La mitologia pagana des d'aquella hora mostrà per sempre més exhausta la seva entranya abans tan fecunda. Hestode havia ensenyat en la seva «Teogonia» que la Terra i el Cel havien en llurs noces engendrat la raça dels Titans, pares dels déus. Des de la nit de Nadal, segons la profecia de Isaïas, la descendència de les noces del Cel i de la Terra és molt diferent. La fantasmagoria dels Titans desapareix per a donar lloc a l'Infant diví, dolça rosada ploguda del Cel, flor immarcescible eixida de la Terra. Les noces del Cel i de la Terra, que fins aquell moment havien produït monstres, engendren, per obra del Sant Esperit i per instrument de Maria, l'encarnació més admirable de la gràcia i de la bellesa humanes en la figura del tendre infantò nascut a Belem. Jesús Infant no sols vingué a redimir el món aixecant l'home a una vida sobrehumana, ans encara representa en un determinat sentit la definitiva humanització de la mateixa naturalesa, mare inesgotable, en les mitologies de monstres i d'èssers imaginaris els quals fugiren com somnis i ombres a la suau claror de l'humaníssim somriure de l'Infant de Bellem

MANUEL DE MONTOLIU

L'ALLAU DE FLAMES

I SANT FRANCESC

Agosarades, valentes, enardides,
les flamarades truquen tot arreu
i munten desfermades, enfurides.
Les flames ni es rendeixen per la Creu.

que no la besen, elles la mosseguen
amb una dentadura de serpent,
i totes mal lligades es dobleguen;
i tot és foc i flames. El moment

és de triomf del mal i té un imperi
com el butxí damunt del condemnat
quan li esclafa el coll; el ministeri
més vil, oprobios, més mal pagat.

El mal és més crudel: té l'agonia
arran del cor, dels ulls, de tot sentit;
i l'aire, si pogués, corromperia
i tot ho maleeix. Es maleït:

I l'any del trenta-cinc patí l'engúnia
del flamejar més vil, més infamant,
d'un poble foll que duia la rancúnia
en contra si mateix. Es va cremant

d'impiedad, d'enveja i covardia.
No és l'heroi que es llança dintre el foc;
ni el màrtir gloriós, tot el guarnia
aquest flotó de flames poc a poc.

Es el Caïn banal, el deïcida,
és el traïdor més vil que vol la sang
del seu germà, perquè la sent podrada
la seva, consumida per un cranc.

I puja el foc i entra als sagraris
i crema el Santíssim Sagrament.
On són els segadors, cruciferaris,
el bisbe beneït aquesta gent?

Ni segadors, ni bisbe, ni creu santa.
Es foc encés tot, flames i caliu.
La monja degollada entre tanta
muntanya de blasfèmia i fogueriu,

el frare assassinat per una fera
que l'home es féu per l'home un altre llop;
i quan el foc més viu es desespera
es sent la veu que ve, pica el galop

de Sant Francesc que du les mans esteses,
els llabris enflorits com un roser,
i crida: — Germà foc, tantes maleses
per què comets així? Ets l'homeier.

Com un germà ardit jo t'invocava
quan varen acostar-te als meus ulls,
mig orb perquè el cel m'enlluernava
amb tanta llum, que eren caramulls

de llum divina i santa que no veien
aquest reflex de Déu que té el món;
tenies flames vives que em feien
camí per veure els homes que no hi són.

Per què els has cremat? Per què mataven
el frare caputxí, el monjo penitent,
les monges tan divines que resaven?
Per què has abrandat tu, l'innocent?

— L'he abraçat per fer-li una corona
amb els robins, els opals, els grenats
que due sempre a les mans com la lleona
aquesta gran centella als ulls badats.

Els frares i la monja caputxina,
l'anacoreta, el sant, el penitent
que marxin que el món terra roïna
també la cremarà el remordiment,

que és el foc del mal. Jo tinc les ales
pels fills de Déu que puguen tots al cel;
remordiment, té guerres, té les bales
per a desfer la xurma a crema-dent;

els ajeurà a la pois de la cendra
i ells faran de pedres, de picoïns
per enfortir aquella carretera
per on vénen i van aquells canons

que'ls han portat a l'enemic que reia
en veure tots uns homes acabats,
que l'enemic, això, mai no s'ho creia
que fossin cala-focs i esverats.

Amb una barrellada els escombrava
com un piló de brossa per llençar;
com una mosca bruta els trepitjava.
Varen fugir i ell els va matar.

Els frares són al cel ben plens de glòria,
són màrtirs, són atletes, ells són grans;
per ells el poble té records, història;
per ells el cel s'atapacix de sants;

i els bocins del seu convent, la runa
les collirà el poble amament,
i besarà les pedres d'una a una
per un sentit de viu renaixement.

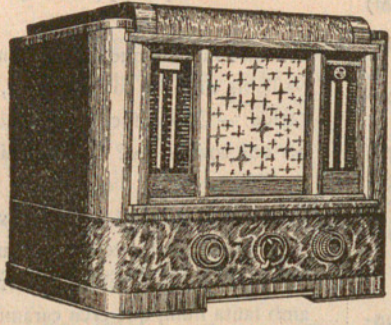
Quan tot fou apagat i sense flama,
quan es veié només desolació
quan s'estengué damunt la cendra, rama
d'aquells llorens de la resurrecció,

un hàbit sol es veia que el cremava
un cremallot tardà i violent:
era el de Sant Francesc que s'abrasava
amb aquell fogueriu tan imponent.

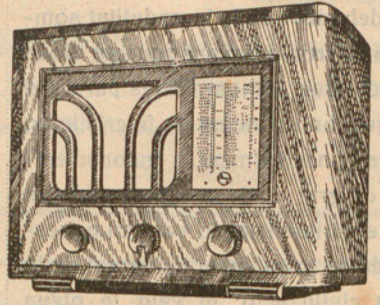
Aquelles cabelleres de les flames
el varen prendre enllà com l'esteloc,
com una flor que és dalt de les rames.
Oh, cabellera ardent del germà foc.

P. HILARI D'ARENYS DE MAR,
O. M. CAP.

Del llibre pròxim a publicar «Les cendres
vives».



«El Crucero del Eter»



«510»

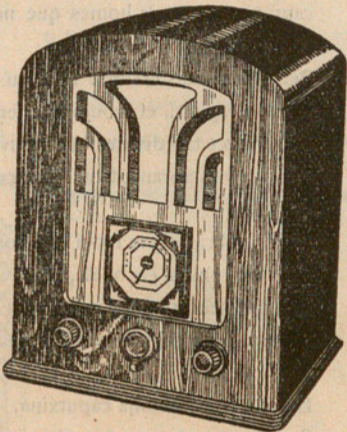
SALVADOR CAIMARI

Representant oficial

presenta els nous aparells

PHILIPS 1936

tots els països, a totes hores i a totes les ones



«Receptado»



«Nantilus»



Facilitats de pagament - Taller de reparacions d'aparells de totes marques - Lloguer d'instal·lacions radiofòniques per a grans actes públics



«La Llave del Mundo»

C. Amàlia, 38
Telèfon núm. 261
MATARÓ



ROCALLA

EL MILLOR MATERIAL PER A CONSTRUCCIONS

Tubs - Planxes acanalades - Dipòsits - Canalons
Revoltons - Dipòsits per a Waters - Plaques de 40x40 cm.

ROCALLA, S. A. ~ Barcelona

Rambla Estudis, 14 i Canuda, 2 - Telèfon 20.768

Representant a Mataró:

AGUSTI COLL

Fermí Galan, núm. 600

La nostra gent

per Josep Casillanis



El mestre Felip Vilaró

Fa uns anys tres o quatre—a l'Ateneu, varen formar una Secció de Cantaires... Fins aleshores, el buit que havia deixat l'Orfeó Mataroní, no s'havia omplert malgrat i que en diverses ocasions s'havia intentat... L'obstacle tradicional era no tenir un mestre; un mestre complet. El que ho hauria pogut fer, tenia feina; el que ho faria, no tenia condicions: però veu's ací que un dia s'organitza una secció de Cantaires amb un Mestre nou... Vilaró?... Vilaró?...

Aquells sardanistes dels «temps heroics», que tard o d'hora sempre ens trobem per tot arreu, varem identificar-lo aviat.

—Es el de «La Gralla d'En Xacó».

—I d'aquella «Perquè estàs trista?»...

En plena Dictadura, cap allà els anys 1924, 1925 i 1926, quan ballar sardanes davant del Centre Mataroní, o no ballar-ne a la Plaça de la Llibertat, era una actitud revolucionària; quan a les planes d'aquest DIARI DE MATARÓ, hi havia una secció gairebé quotidiana «De Sardanes»; quan la cobla lluro, era sovint, un instrument subversiu; quan totes les commemoracions eren a base de sardanes i encara gràcies, els sardanistes mataronins tenien el nom de Vilaró ben familiar.

Morera, Toldrà, Juncà, Garreta, etcètera, i Vilaró. No cal dubtar que, en aquella època, fins els programes de les sardanes eren subversius: mentre nosaltres varem conduir el Grup Sardanista no es va tocar ni una sardana d'En Bou.

Estic segur que, llevat d'aquell grup de sardanistes, que tantes vegades havíem carregat amb el «tablado» a l'esquena en acabar les ballades, l'arribada del Mestre Vilaró, no va produir cap mena d'interès... Però al cap de poc temps ja dirigeix un nou intent d'Orfeó Mataroní i la Secció de Cantaires de la Societat Iris. Direcció per partida doble. I naturalment: trobeu a Mestre Vilaró al davant de les activitats artístiques d'ambdues entitats que no són poques certament... A la Sala Cabanyes dirigirà les representacions de «Pastorets», amb el «petit detall» que ha fet nova gairebé tota la música... A la Societat Iris,

ha fet ja representacions d'obres líriques a base d'artistes «amateurs», que han après la partitura a força de escoltar el piano de Mestre Vilaró, tantes vegades com volen, perquè a ell, no l'hi ve pas d'una. I així, de mica en mica, avui el Mestre Vilaró, és popular a Mataró en tots els ambients.

El Mestre Vilaró és la modèstia personificada.

—Renoí—ens diu en acabar la primera representació lírica de la Societat Iris—estic més nerviós jo que ells, els que han sortit... No trobeu que ho han fet molt bé?

I és que ell, posa l'ànima en el més petit detall i s'emociona amb els seus deixebles, quan aquests tremolen.

El Mestre Vilaró, però, ha tingut una emoció molt forta, ara, aquests dies, a Mataró. La seva obra «El Pastor del Cadí» ha estat proposada per inaugurar la temporada del Teatre Líric Català, que ara sembla que va de debó: Un jurat, al Cercle Artístic de Barcelona, així ho ha fet públic.

L'hem anat a veure a casa seva, un matí d'aquests del nostre hivern mediterrani, lluminós com un dia de maig, si no fos pel fred que fa.

—No em creia pas que ho sabés ningú a Mataró. Tanmateix parlo amb poca gent, jo... ens diu vergonyosament. Tota la meua vida de músic, ha tingut una sola il·lusió: fer una obra lírica catalana. Fent sardanes he après de fer música catalana: aquesta obra meua tindrà molts defectes, però no hi ha ningú que negui la seva catalanitat... I si no, mireu: no és ben autènticament català, això?...

I el Mestre Vilaró, amb una il·lusió d'infant, s'acosta al piano i toca... Així vaig sentir tot el primer acte de «El pastor del Cadí», perquè d'un número en va venir un altre i després un altre. A ell, només l'hi interessava de saber si era ben catalana aquella música.

Una vegada, Juli Garreta, va trobar-lo, darrera del fiscorn d'una cobla, a Palafrugell:

—Vos sou el de la sardana «Perquè estàs trista?». —Doncs fareu coses grosses!...—li va dir donant-li la mà. I parlant, parlant, varen acabar davant d'un piano. El gran músic de «Juny» va asseure-s'hi i va tocar de memòria la sardana de Vilaró. Quan

ara, Vilaró ho recorda, els ulls d'infant li brillen amb més força que mai...

—Em sabia molt de greu trair aquells consells de Juli Garreta... Però em sembla que en aquesta obra a cada número hi ha tota la mateixa emoció que en aquella sardana!

**

El mestre Vilaró, és de la fusta dels grans músics: dels músics que treballen empesos per l'entusiasme creador, que els mou i els fa treballar, sempre amb un sol ideal: l'esplai del propi esperit. Si algú ha de salvar el nostre incipient teatre líric, no seran pas aquests músics mercaders de tant la ratlla que fan obres amb tres dies, explotant qualsevol anècdota del moment. Cal molt d'entusiasme i cal tenir la valentia de trencar mot-

llos. Dies passats, aquest gran músic que és Joaquim Serra, lamentava la indigència dels nostres músics que esperen a escriure obres, fins a saber que la temporada ha començat. «Si tothom ho fes així—deia l'autor de «Tempesta esvaïda—tardariem anys a tenir teatre líric».

Doncs bé: des d'aquest reconet de Mataró, on viu de la música de cada dia, i per la música catalana, sempre, el mestre Felip Vilaró, humil i senzill, aixecà aquest formidable castell de «El pastor del Cadí» i diu:

—Jo, ja tinc «la meua!»

I Josep Llimona, l'ànima de l'empresa heroica que és avui, encara, fer Teatre Líric Català, ens deia confirmant-ho:

—I jo, per començar, de sobres!



Auto-retrat

Joan Finet, pintor

Algunes tardes, des del balcó d'aquell memorable «Foment de la Sardana»—transformat més tard en Casal Catalanista—el conserge, andalús de pura cepa, ens deia mig amb signes:

—Hoy, música!

Ja ens havíem entès. Era que aquella hora, Joan Finet tocava la guitarra, per ell mateix, i per els retrats que hi havia en el saló de Junta.

I silenciosament, tan silenciosament com podíem, pujàvem les escales fins arribar al dintell de la porta.

El concert de vegades durava una hora: molt sovint, però, s'acabava aviat. Joan Finet, de tant en tant treia el cap per la porta i quan «olorava» auditori, plegava en sec. No volia públic: ni d'amics; quan ho sabia, tançava la guitarra i s'encarava amb el conserge:

—Vos ho xerreu!

No hi havia manera. Els seus més íntims, els que l'havien seguit en els anys forts de la barrila, quan els serenos de Mataró, no estaven tranquils una sola nit, movien el cap i murmuraven condolguets:

—No sé pas com s'ens torna en Finet...

Perquè Joan Finet, d'ençà que havia caigut a Mataró—ara fa més de trenta anys—era l'home de la gresca i de la xerinola, que fou una època de la vida ciutadana: l'època de començament de segle, quan el «Fènix»—avui «Cinema Modern»—era la Societat mataronina per antonomàsia i «La Constància»—avui «Teatre Clavé»—aplegava tota la joventut, balleruga i platxeriosa.

Era l'època dels concerts, de les «serenates» a casa les noies; cada nit les guitarres, les bandúrries i els acordeons sonaven sota una finestra, fins que s'acabava amb un got de moscatell i quatre carquinyolis. Joan Finet i els seus amics, anaven de «ronda» a donar concerts a les cases per llogar.

—Ja n'estem tips de carquinyolis nosaltres—deien, per justificar-se.

I quan tenien mandra de tocar, agafaven un gramòfon, que aleshores era alguna cosa mig revolucionària i asseientats per les voreres, esperaven que es fes clar per anar a dormir... Fins que un dia, el gramòfon va anar a parar a mig del carrer, puix un veí,

(Acabà a la pl. 9)

LES TROBANCES ROMANES DEL CAMP DE L'ILURO

Donada la importància de les troballes fetes en el Camp de l'Iluro S. C., havíem demanat diverses vegades als nostres amics i col·laboradors, que porten a cap aquest treball, una informació per al DIARI. Sempre havien refusat el nostre prec, excusant-se en que tot just estaven començats els treballs de neteja, classificació i reconstrucció dels objectes trobats i es feia molt difícil el poder donar una notícia completa de les troballes. Es, doncs, aquesta informació solament un tast dels estudis que ens han promès per a més endavant.

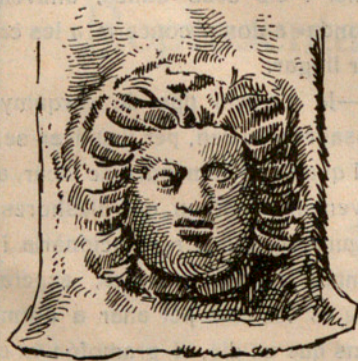
Text de Francesc Prat i Puig

Dibuixos i notes explicatives per Marià Ribas i Bertran



Testa de noi en marbre. De tamany natural, trobada en la vil·la romana al nivell dels seus paviments. Malgrat tenir la cara malmesa els seus cabells es conserven en bon estat. Podem qualificar-la com la millor escultura romana trobada a Mataró. El treballat dels cabells és d'una execució impecable de tècnica i modelat, molt superior als bustos trobats a la vil·la romana de Can Llaudei, ja coneguts per Pellicer.

En el curs de les obres per a la construcció del nou camp d'esports de l'Iluro S. C. i amb motiu del moviment de terres necessari, esmuscant el pendís del turó veí pel cantó de ponent i emplenant el terreny que quedava baix per llevant, aparegueren nombroses restes romanes de les que, malauradament, no en conservem més que una bella testa, de mida natural, d'un noi d'uns setze anys; un tors d'una Venus, alguns fragments ceràmics i algunes monedes. Tenim dades incompletes de restes de construccions que sembla que tenien força importància; se'ns diu que hi havia nombrosos carreus de grans dimensions, fent murs, també sembla que hi havia restes de paviments i, per fi, ens consta l'existència al cantó S-W del futur camp esmentat, d'una necròpolis romana amb



Relleu amb testa humana, en la nansa d'un vas o àmfora.

enterraments d'inhumació dels més senzills, puix que els cadàvers no tenien altre acompanyament que el d'algunes llossanes sota o sobre la testa. Resta al marge W. un paviment d'«Opus testaceum», voltat de parets de pedra seca.

Assabentat d'aquestes troballes el benemèric Sr. Ignasi Mayol, Director de la Caixa d'Estalvis de Mataró, féu les oportunes gestions per tal de reunir les poques romanalles que s'havien guardat i encarregà al contractista d'obres senyor Lladó, qui en tot moment ha donat les màximes facilitats, que vigilés i guardés qualsevol troballa.

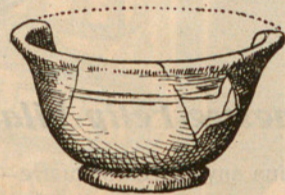
El culte patrici senyor Antoni Marfà reconegué, prop de les grades del camp, en una visita d'exploració, una zona on la ceràmica abundava molt. D'acord amb la Caixa d'Estalvis i a expenses d'aquesta, s'iniciaren unes excavacions per tal de buidar el pou emplenat amb terres i objectes de l'antigor.

El pou en qüestió, entenc que no ofereix gran interès puix que no fou acabat; és tallat al sauló, arriba fins a 12 metres de fondària i en té 1'53 de diàmetre; a més, crec que fou construït a l'Edat mitjana; ho abona el fet d'haver aparegut al fons de tot una mena d'amforeta medieval. Si hagués estat fet abans, en arribar a l'esmentada edat, un pou que no

servia, hauria estat força pla de terres i objectes anteriors a la data del vas esmentat.

Dintre el pou han aparegut nombroses restes de construcció: estucs pintats de vermell i blanc, tègules, ímbreix, maons, llossanes de marbre, una amb inscripció ...PA..., fragments ceràmics d'època romana, i menys abundosos d'època medieval, moltes agulles d'os, peces de bronze i ferro, vidres romans. L'estudi del dit material i de l'estació fet per l'esmentat Sr. Marfà, pel Sr. Marià Ribas i pel que escriu aquestes ratlles, dóna com a resultat que, entre les peces ceràmiques romanes hi ha nombrosos fragments d'àmfores, de «doliolum», gerres, olles, urnes fetes a mà, gibrells, morters d'argila i de marbre, gresols, gerretes, una cantimplora, ampolles, llànties i «pondus»; o sigui, atuell complet d'ús domèstic, taula i cuina.

La major part de les peces fines (plàteres, plats i tasses) són vernissats amb un vernís de color taronja, poc lluent, característic dels segles III i IV i potser V; hi ha però, fragments d'un vernís més brillant, alguns

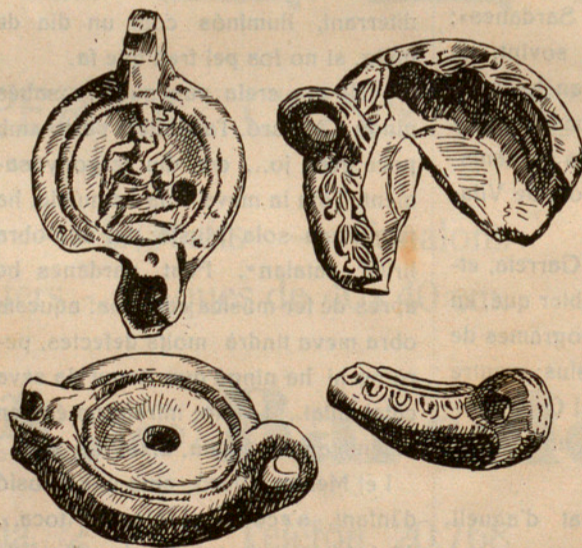


Vas de sigil·lata en curs de restauració.

Com una mostra de la gran abundor de ceràmica, una dotzena de caixes, de diferents classes representà el dibuix un vas de la ceràmica més fina, anomenada terra sigil·lata. Aquesta classe de ceràmica, fina, vermella, s'explotava a grans distàncies. Actualment estan en curs de restauració notables exemplars que en una altra ocasió confiem donar a conèixer.

dels rajols de La Bisbal i amb vernís mate, i l'altre de color vermell, amb clapes de color cendra blavós; ambdós son característics d'èpoques tardanes.

Entre els fragments han aparegut els següents grafits:

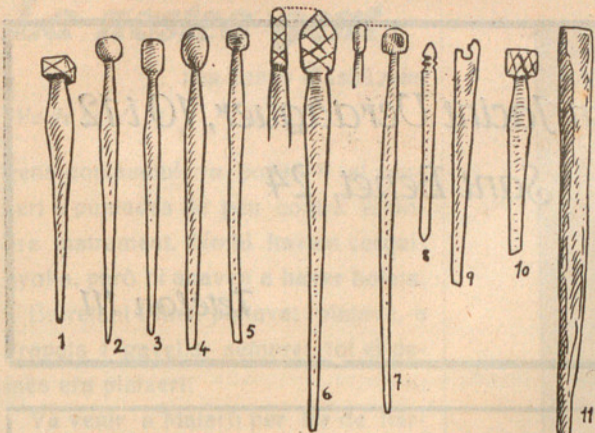


Tres de les llantietes trobades en el pou. Actualment estan en curs de restauració altres interessants llantietes; presenten algunes d'elles notables relleus.

amb relleus que poden ésser anteriors. Han sortit dos petits fragments de color groc amb vetes roges imitant marbre, característics de les fàbriques de ceràmiques del segle I a la Graufesenque (França); hi ha, també, fragments de vasos pintats amb pintura de reflexos metàl·lics, tècnica força corrent al baix Imperi romà.

Entre els plats n'hi ha dos amb decoració incisa de dentelles fetes amb rodes i punxons, un de ceràmica prima, de color vermell com el

RVXI·A°, . . . , i un altre que té A, i les marques de fàbrica EPNELIA DOM . . . ; estampades al coll de dues àmfores. És notable una nansa d'argila que en la part inferior té un relleu amb una testa de sexe imprecís. Es, per tant, una imitació de les nanses dels vasos sagrats de bronze que sempre solen tenir aquesta característica. D'aquest vas no se n'han trobat, per ara, altres fragments; tal volta en el curs de la



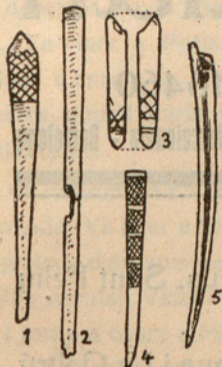
Entre el centenar d'agulles d'os aparegudes en fer l'excavació del pou se'n distingeixen de diferents tipus. En l'adjunt dibuix en presentem algunes de les més típiques: els números 1, 6 i 10 amb el cap gravat amb ratlles i el número 9 amb un forat. S'ha comprovat en fer l'excavació

que la fabricació d'aquestes agulles era una indústria local, seguint els models corrents. El número 11 representa un tros d'os preparat per a fer una agulla.

Aquestes agulles tenien diverses utilitats; generalment per a subjectar els pentinats.

reconstrucció, que estem realitzant, en surti algun.

De la ceràmica medieval direm que hi ha nombrosos fragments d'uns sis vasos, que sospito que es tracta, en algun d'ells, d'objectes de fabricació



Tenen un marcat interès els punxons d'os apareguts en la nostra excavació. Els números 1, 3 i 4 són decorats amb ratlles gravades i el número 5 és una grossa espina aprofitada i retocada per punxó.

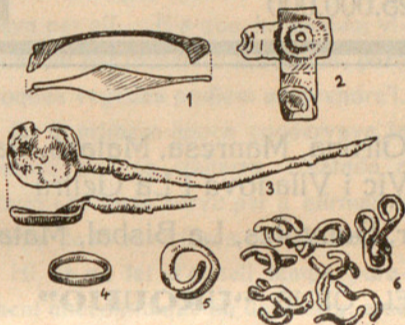
Aquests punxons d'os eren utilitzats per a diversos usos. Es probable, però, que alguns dels que nosaltres hem trobat, fossin per a escriure. Hem trobat en l'excavació diversos trossos de pissarres de les que utilitzaven els romans per a l'escriptura. La pissarra era encerada i amb el punxó s'escrivia ratllant.

mora, d'una data no posterior al segle XII. És probable que la ceràmica medieval sigui tota contemporània.

Les agulles d'os constitueixen una col·lecció vertaderament notable, tant pel seu nombre (més de cent), com

per la seva varietat tipològica: llargues, curtes, de cap esfèric, cònic, prismàtic o aplanat, amb ratlles fent rombes o altres dibuixos. A més, n'hi ha una a mig treballar i un mànec de ganivet del mateix material.

Entre els bronzes, cal destacar dos estres de cirurgia, únics que jo conec per aquestes terres. Es tracta d'un bisturi i una barreta que té la



Objectes de bronze En l'adjunt dibuix presentem una selecció dels diversos objectes de bronze trobats. Els números 1 i 5 probablement són fibules o agulles destinades a subjectar la indumentària al coll. El número 2 és un fragment de creu probablement visigòtic decorat amb els característics cercles concèntrics de forma i tècnica com la creu processional de bronze procedent de la Basílica de Burguillos (Badajoz). El número 3 una cullereta, el número 4 un anell i el número 6 restes d'una cadena.

punta en forma ovalada; una cullereta per tirar encens, un anell, peces per decorar escuts o vestits, i claus. De ferro, un punyal i frag-



Objectes de metall (d'argent)?

Les peces números 1, 2 i 4 són ornamentals, probablement fragments de cibelles de cinturó. El número 3 és una arrecada. En el dibuix hi ha un tros ampliat per tal de veure's la decoració que presenta l'arrecada. Fa poques setmanes que en les excavacions arqueològiques de la Plaça del Rei, de Barcelona, en obrir una sepultura romano-cristiana es trobaren dues arrecades semblants a aquesta, una a cada costat del crani.

ments de finalitat imprecisa, entre ells nombrosos claus. Unes peces de plom decoratives de la vestimenta, un braçalet i una arrecada d'argent i monedes de bronze i argent, una d'elles ibèrica, segurament troballa deguda a estar escampada en aquells contorns per casualitat; les altres són dels segles II, III i IV.

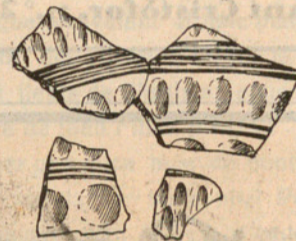


Moneda ibero-romana amb la inscripció ΛΔΤΑΗ (LAURO). J. Botet Sisó en la seva obra «Les Monedes Catalanes, vol. I, pàg. LXX, diu que no falta qui ha adjudicat les monedes que porten aquesta inscripció a Lloiet de Mar. En les excavacions hem trobat diverses monedes romanes i ibero-romanes però d'aquestes la millor de totes és la que presentem en el gravat. L'altra cara està en mal estat, no veient-s'hi el dibuix. Les altres que s'han trobat no es poden classificar per estar del tot mal·meses. De les monedes ibero-romanes de ΛΔΤΑΗ (ILDIURO) que tant abunden en la nostra comarca, ni en aquesta vila, ni en els seus enterraments, ni en l'excavació del pou, no n'hem pogut identificar cap. Un estudi i una netja a fons dels exemplars trobats pot fer canviar aquestes conclusions.

Dels vidres són interessants uns fragments tallats a la mola d'època segurament avançada (segle IV?), uns fragments de gresols amb pasta vítria fosa i uns ingredients d'arenes triades que fan pensar en si hi hagueren hagut per aquells contorns un forn de vidre romà.

Del material que ha sortit en fer-se el moviment de terres, es pot dir que hi ha ceràmica des del segle I fins a alguns d'època visigoda (V i VI segles). La testa sembla ésser del segle II.

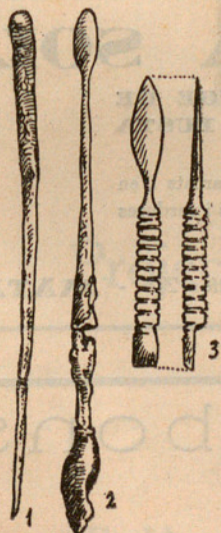
El conjunt del material indica l'emplaçament, pels volts del dit camp, d'una villa sumptuosa, com



Fragments de vidre gravat probablement d'un vas de jocador. Els vidriers romans cristians dels primers segles es distingiren en la decoració del vidre gravat i tallat. Anteriorment aquest sistema de decoració no s'emprava. Aquesta mena de vidres s'exportaven a grans distàncies; en la nostra comarca és probable que no se s'hagin fabricat mai. Els fragments que presentem en el dibuix és probable que procedeixin de algun país del N. A. Bremsnes (Noruega) s'ha trobat una copa que presenta la mateixa decoració d'aquests vidres.

ho demostren els fragments d'opus marmoreum» i d'altres peces constructives del dit material, les estàtues de marbre i l'abundor de ceràmica de luxe.

Tot aquest material està reunit als magatzems dl «Diari de Mataró», cedits generosament per a procedir a la seva reconstrucció, i en una vitrina instal·lada provisionalment al local de la Biblioteca Popular de la Caixa d'Estalvis d'aquesta localitat, entitat que amb el material trobat i d'altre que ha reunit, té el lloable propòsit d'organitzar un museu comarcal, digne de l'altra obra de cultura que porten a terme.



Eines de bronze, probablement de cirurgia. En el Museo Nazionale de Nàpols hi ha eines idèntiques com les del nostre dibuix i robades en habitacions de cases de metges de Pompeia.



IMPRESA MINERVA

Aquest nom posat al peu d'un imprès és senyal de qualitat insuperada.

Barcelona, 13

MATARÓ

Telèfon 255





Mossén Jacint Verdaguer, 10 i 12
Sant Benet, 24

Telèfon 111

REIS GRAN ASSORTIT de **JOGUINES**

de totes classes a preus econòmics : : A la casa

MAÑACH

Sant Cristòfor, n.º 21 (Pescateria) MATARÓ

FERROS DECORATIUS
I CONSTRUCCIONS PER A OBRES

Antoni March

Treballs acurats i preus sense competència

Fermí Galan, 301

MATARÓ

Banco Urquijo Catalán

Domicili: Pelai, 42 - Barcelona - Apartat de Correus, 845 - Telèfon 16460

Direccions Telegràfica i Telefònica: CATURQUIJO

CAPITAL: 25.000.000

Magatzems a la Barceloneta - Barcelona

Agències i Delegacions a Banyoles, La Bisbal, Calella, Girona, Manresa, Mataró, Palamós, Reus, Sant Feliu de Guíxols, Sitges, Torelló, Vic i Vilanova i La Geltrú

Corresponsals del "Banco de España," a Arenys de Mar, Banyoles, La Bisbal, Mataró i Vilanova i La Geltrú

ENTITATS QUE COMPOSEN EL GRUP "URQUIJO"

Denominació	Casa Central	Capital
«Banco Urquijo»	Madrid	Pesetes 100.000 000
«Banco Urquijo Catalán»	Barcelona	» 25 000 000
«Banco Urquijo Bascongado»	Bilbao	» 20 000 000
«Banco Urquijo de Guipúzcoa»	San Sebastián	» 20 000 000
«Banco del Oeste de España»	Salamanca	» 10 000 000
«Banco Minero Industrial de Asturias»	Gijón	» 10.000 000
«Banco Mercantil de Tarragona»	Tarragona	» 3.000.000
«Banco Urquijo de Guipúzcoa - Biarritz»	Biarritz (França)	francs 1.000.000

Les quals tenen establertes bon nombre de Sucursals i Agències a diverses localitats espanyoles-Corresponsals directes a totes les places d'Espanya i a les més importants del món

Agència de Mataró: Carrer de Francesc Macià, 6 - Apartat, 5 - Telèfons 8 i 305

Igual que les restants Dependències del Banc, aquesta Agència realitza tota mena d'operacions de Banca i Borsa, Descompte de cupons, obertura de crèdits, etc., etc.

Hores d'oficina: De 9 a 13 i de 15 a 17 hores - Dissabtes de 9 a 13

Horari d'estiu (juliol, agost i setembre): De 9 a 13 hores

SENYORA: Si té el paladar exquisit i desitja que la seva família mengi a gust no descuidi de provar les

TALLARINES TENDRES
PURES D'OU

que fabrica a la vista **Joan Duran** i es convencerà de què del públic la casa **Santa Maria, 34 - Mataró** són un menjar exquisit.

Fabricació pròpia de tota classe de **Pastes per a sopa** en gèneres de gran qualitat

DEMANEU-LES EN TOTES LES TENDES DE QUEVIURES

F. ANGLADA SOLÀ

CAIXES D'EMBALATGE DE
TOTES CLASSES DE FUSTA

Especialitat en envasos polits i marcats i en caixes per a l'exportació de fruites i verdures

A. GUIMERÀ, 12 (abans Muralla del Tigre) - Telèfon 278 - MATARÓ

Fàbrica de Xocolates i Bombons

JOAN ROTA

Gran assortiment en Turrons legítims de Xixona de totes classes - ESPECIALITAT EN TURRÓ DE XOCOLATA, CREACIÓ DE LA CASA - Cafès - Galetes - Neules - Confitures - Caramels

Palau, 42

MATARÓ

Telèfon 412

La nostra gent

PER JOSEP CASILLANIS

(Ve de la pl. 5)

gens noctàmbul, va posar fi al concert a puntades de peu contra el pobre instrument. No hi havien carquinyolis, però hi anaven a haver bolets.

Entretant Finet, pintava; pintava, a grapats i gavells, sempre; tot el demés era platxeri.

Va venir a Mataró per fer de barber, però, va anar a caure a casa d'un barber artista. A l'establiment s'hi feia de tot, llevat de l'ofici. Alguna vegada, quan hi entrava un gitano autèntic, Finet no parava fins que es concertava un partit de vara; en aquell temps, jugar la vara era un esport com la boxa si fa o no fa, i Finet en sabia de cada mà. Però la seva obsessió seriosa, era la pintura, i sobretot, el retrat, la figura. Quan va veure que a Mataró no tenia temps de pintar, va marxar: després, al cap de temps, algun amic íntim va saber d'ell, que mig a peu, mig caminant, acompanyant un desertor, havia anat a parar a París... Va viure a París, pintant; va conèixer d'aprop la bohèmia de l'avantguerra, aquell París dels artistes somniadors...

I Finet va retornar, amb la seva vocació afirmada. Va anar a Llotja, amb tota una plèiade d'artistes que són famosos. Vila Arrufat, Vidal i Quadres, etcètera, i torna a caure a Mataró: els companys s'havien fet grans i les hores de la xerinxola s'havien acabat; ara potser, pintaria més tranquil·lament!



Cap d'Estudi

Era quan a les tardes, que en el local del Foment de la Sardana, no hi havia ningú, treia la guitarra i tocava per ell... Els que ho sabem vigilàvem per trobar-lo infraganti, però poques vegades podíem sorprendre'l.

De la primera època conservava la passió per la guitarra. L'estada a París i hi havia servit per a afirmar el tremp de la seva força de voluntat.

Hi ha un fet d'aquell temps, purament anecdòtic que ho demostra: amb motiu d'un concert de guitarra, que el

cèlebre mestre Pujol va venir a donar a Mataró, Finet, va proposar-se tocar aquell instrument, canviant per complert la posició de les mans: és a dir, al revés de la normal. Els entesos deien que era una troballa. Però els únics que ho sabien més, eren aquells retrats del saló de Junta del Foment de la Sardana—el Doctor Robert, Angel Guimerà, Prat de la Riba, Francesc Macià—que formaven l'únic auditori que Finet consentia.

Professor de dibuix a l'escola nocturna del Centre Catòlic d'Obrers, i al seu taller del carrer del Bisbe Mas, Joan Finet, treballa, en silenci, com si no li preocupés res del que passa al seu entorn. La seva obsessió de sempre, són els retrats, els caps d'estudi, i aprofita totes les circumstàncies per anar engrandint la seva col·lecció.

Aquest estiu, va portar molt de material de Port de la Selva i ara, el desenrolla quietament; vol exposar a Barcelona, quan ho tingui tot a punt. Però no te pressa. No ve de cinc anys!

La pintura catalana, compta amb bons mestres del retrat. Jo diria, sense por de dir coses fora de lloc, que aquests carbons de Joan Finet, no tenen d'envejar res als millors de Callicó. El retrat *psicològic*, és a dir: el retrat que senyalant el físic penetra a l'interior del rostre, i tregui la vida sota el llapis de l'artista: aquesta és la força de Joan Finet, pintor.

Potser una mica més de confiança en ell mateix; no tanta por! Perquè ell, s'esvera d'ell mateix, a cada cop de llapis, igual, igual que un novell que no està segur encara del seu braç.

Amb una mica de coratge, Joan Finet podria tenir un lloc reconegut dins la pintura catalana. Aquests retrats i caps d'estudi que omplen les notes dels seus quaderns íntims, col·leccionats d'un cap a l'altre de les contrades catalanes, demanen aire.

Però Finet, irònic, s'els mira darra el fum de la seva pipa i només sospira per una cosa: tornar a París.

—Encara que no més fos per passejar a peu pel Louvre... Aquell Tizianol...

CONSTRUCCIONS GENERALS EN FUSTA

Fusteria d'obres

Cobertes - Encabellades

E. MACH

Projectes i Pressupostos

Decoració

Tallers i Despatx: Lepant, 23 - 27 — Mataró

Voleu que els vostres fills tinguin les joguines a gust? visiteu

«La Cartuja de Sevilla»

RIERA, 52 - TELÈFON 367

PINTURA i DECORACIÓ

CASA ZARAGOZA

Rambla 18

*Desitja als seus clients i al públic en general un feliç Nadal
i Pròsper Any nou
a més els invita a visitar el seu PESSEBRE (de 7 a 9 de la vetlla)*

Magatzems LA MODA

Desitja a la seva distingida clientela
i al públic en general, unes Felices
Festes i Pròsper Any Nou.

S. Arnau

Mataró

Riera, 11

Banc Hispano Colonial

(FUNDAT EL 1876)

Capital: Ptes. 40.000.000 - Domicili social Rambla dels Estudis núm. 1 - BARCELONA - Reserves: Ptes. 11.385.613'43

Compra-venda de valors - Descompte i cobrament de cupons i títols amortitzats - Custòdia de valors,
Girs, Transferències, Cartes de crèdit, Ordres telegràfiques sobre tots els països del món - Acceptacions,
Domiciliacions, Crèdits comercials simples i documentaris - Descompte i cobrament de lletres - Comptes
de crèdits amb garantia de valors i personal - Préstec sobre mercaderies, etc., etc.

Comptes corrents :: **Imposicions a termini**

Caixa d'Estalvi: *Servei de guardioles per a estalvi a domicili.*

Agencies urbanes a Barcelona: (Sants-Hostafrancs), Creu Coberta, 124 - Plaça Palau, 4
(Gràcia) Salmeron, 111 - (Sant Andreu) Sant Andreu, 146 - (Poble Nou) Pere IV, 199 - Ronda de Sant
Antoni, 13 - (Clot) Mallorca, 547 - Ronda Sant Pere, 32 - Plaça Catalunya, 15 - Avda. 14 d'Abril, 331

Sucursals a Catalunya: Arenys de Mar, Balaguer, Bellpuig, Borges Blanques, Caldes de
Montbui, Calella, Caspe, Cervera, Cornudella, Esplugua de Francolí, Falset, Figueres, Flix, Gadesa, Girona,
Granollers, Hospitalet de Llobregat, Igualada, Lleida, Malgrat Manresa, Mataró Maials, Mollet del Vallès,
Montblanc, Montcada, Mora d'Ebre, Mora la Nova, Olot, Reus, Sant Celoni, Santa Coloma de Farners,
Santa Coloma de Queralt, Tarragona, Tortosa, Valderrobres, Valls, Vendrell, Vilafranca del Penedès.

Sucursal a Mataró: Rambla de Castelar, núm. 36 - Tel. 222

MÀQUINES D'ESCRIURE

NOVES DE TOTES MARQUES - Reconstruïdes i d'ocasió - Venda a termi-
nis, lloguer, etc. - Peces de recanvi i accessoris en general - Cintes, Paper Car-
bó - Màquines d'Oficina i Portàtils en totes marques - Reparacions i restauració
de tota classe de màquines. MATARÓ I COMAR A

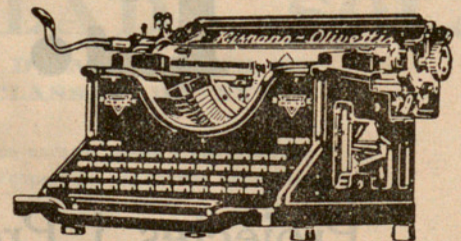
Servei de neteja i conservació, visita mensual, trimestral, etc. - Netejes a tons anuals amb ablaniment del cilindre, gratuïtes per les màquines d'escriure dels Srs. Abonat

GENAR PARULL RENTER

ARGELLES, 34

MATARÓ

TELÈFON 362



COLMADOS BOSCH

Santa Maria, 11 - Plaça Constitució, 10 - Deu de Gener, 5 - Telèfon 422 - MATARÓ

XAMPANYS - LICORS

Grans existències de totes marques i a tots preus

Notes Polítiques

EL CARNET ELECTORAL

Amb moiu d'haver expirat el termini per a sol·licitar el Carnet Electoral, el director general d'Administració Local, senyor Joan A. Parpal, reuní ahir, en el seu despatx de la Conselleria de Governació, als alcaldes, jutges municipal i pridents de les Juntes del Cens de la província de Barcelona, ja que hi ha el propòsit, segons sembla, de que el Carnet electoral regeixi en les pròximes eleccions generals.

Notes del Municipi

CARNET ELECTORAL

Es convenient de fer notar a les persones que han sol·licitat el carnet electoral i que no han presentat les tres fotografies corresponents que si per tot el dia 31 del corrent mes, no les han entregades a les oficines corresponents, no els hi serà extés el carnet i per tant no tindran dret al vot.

Havem de recomenar a les persones que es trobin en aquest cas que procurin presentar-les a la major brevetat possible.

Possiblement per al proper dia 10 de gener, es començarà a repartir el carnet a domicili a les persones que l'hagin sol·licitat i que en el seu degut temps hagin acompanyat les fotografies reglamentàries.

Aquest número ha estat sotmès a la prèvia censura governativa

Teatres i Cinemes

Teatre Monumental Cinema

Demà a la tarda, a petició del públic es projectarà la gran producció nacional «El Octavo Mandamiento», completant el programa la projecció de la pel·lícula «Venganza de padre».

Nit, a les deu, presentació de la gran companyia d'òpera de Josep Cariteu, de la qual forma part l'eminent tiple Pilar Duarmirg, amb la representació de l'òpera còmica de Rossini «Il Barbieri di Siviglia».

Dijous tarda, a les quatre, la companyia de sarsuela que dirigeix Paco Vidal posarà en escena les obres «La Corte de Faraón», «La Verbena de la Paloma» i «Las Corsarias».

Clavé Palace

Avui i demà: «Conoce a tu hijo», per Jack Holt i Florence Rice; «El chico millonario», per Eddie Cantor.

Dijous: «Un aventurero audaz», per Ronald Colman i Loretta Loung; «El rey soldado», per Emil Jannings.

Cinema Gyarre

Avui, demà i dijous: «Revista Paramount», en espanyol; «Ahí viene el novio», comèdia per Neil Hamilton; la més gran producció de l'any per Gary Cooper, en espanyol, «Tres

lancers bengalíes» i els dibuixos «Ella dió su amor», per Betty Boop.

Cinema Modern

Avui, demà i dijous: «El delator», per Víctor McLaglen; «Princesita»; la còmica en dues parts per Buster Keaton «¡Vaya empleo!»; i «Noticiari Fox».

Sala Cabanyes

Demà a la tarda, primera representació de l'«Estel de Nazarets», el qual es seguirà representant totes les festes a la tarda.

Foment Mataroní

Demà, a les cinc de la tarda, selecta sessió de cinema, projectant-se entre altres el magnífic documental «Vocación».

Nit a les deu, i dijous a la tarda presentació de «El Misteri de Nadal».

Círcol Tradicionalista

Dia 25, a les 10 de la nit i dijous a les 5 tarda, extraordinàries representacions del grandios espectacle en cinc actes i catorze quadres, de Josep Maria Folch i Torres, que actualment es representa al Teatre Novetats de Barcelona «Els Pastorets o l'Adveniment de l'Infant Jesús».

NOTICIES

DIARI DE MATARÓ

desitja als seus lectors,
col·laboradors, anunciants,
amics i mataronins tots
unes

Felices Festes de Nadal.

Avui, amb motiu de la popular diada nadalenca es traslladaran al Santuari de la Cisa, de Vilassar de Dalt, per tal d'oír la missa del gall, un grup de joves de l'A. E. del G. S. Jordi.

La sortida serà a dos quarts de deu de la vetlla davant el C. C. d'Obrers; hi són convidats tots els associats i també tots els mataronins.

El senyor Bisbe va conferir la primera Clerical Tonsura, divendres passat, a la capella del Seminari, i Ordes generals, dissabte, a la capella del seu Palau.

Rebé la Tonsura, Ostiari i Lectorat el jove seminarista mataroní, senyor Antoni Molins i Pons.

La nostra enhorabona.

Ahir a la Basílica de Santa Maria es celebraren amb gran assistència de fidels els funerals en bé de l'ànima de la senyora Dolors Cardoner i Matas Vda. de Boter.

Presidiren el dol de senyors el fill de la finada acompanyat del Reverend Mn. Ramon Fornells i dels senyors Cardoner i Masó, i la presidència del dol de senyores fou constituïda per les filles, senyores Gràcia Vda. de Plandolit i Sofia i filla política, senyora Beneta Iglesias de Boter.

Entre la concurrència hi havia també els Rnds. Mn. Rafael Sabater i Mn. Conrad Teis.

Repetim a la distingida família Bo-

ter-Cardoner el nostre sentit pèsam. (R. I. P.)

Calendaris rebuts:

El nostre amic, senyor Antoni Mercader, Agent d'Assegurances Col·legiat, ens ha tramès un bonic calendari per a 1936 de full mensual sobre cartolina amb un dibuix, de Flos, del nou edifici del Banc Vitalici d'Espanya que serà inaugurat a Madrid l'any vinent.

També hem rebut del senyor Mercader un calendari de 1936 de full mensual amb Santoral i espai per a notes. Cada full mensual conté el més anterior i el posterior, corresponents.

El senyor Tomàs Sánchez Crespo, Gestor Administratiu Col·legiat, ens ha obsequiat amb un calendari per a 1936, de semblants característiques de l'anterior.

El nostre agraïment als senyors Mercader i Sánchez.

Dissabte passat a la Basílica de Santa Maria es celebrà el funeral per a l'etern repòs de l'ànima del pare del senyor Pere Mir, propietari del conegut «Restaurant Mir», d'aquesta ciutat, senyor Bernat Mir i Jofre, qui morí a l'edat de 71 anys confortat amb els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica. (A. C. S.)

L'acte del funeral igual que el de l'enterrament es vegeren molt concorreguts.

Rebin els senyors fills, fills polítics, nets i familiars tots la penyora de nosra sentida condolença.

La reunió que havia de celebrar-se anit a Unió Catalana, arran de les dimissions presentades, fou suspesa a darrera hora.

Sembla que es celebrarà avui.

Ha ingressat a la presó, per ordre del Jutge d'Instrucció, el veí d'aquesta ciutat Miquel Viñas Amat, que viu al carrer Fermí Galan, 134, al qual se li instrueix sumari per haver abusat de una nena mentre prestava servei de

guardia d'arbitris en el Fielat de la Carretera d'Argentona.

Aquesta tarda, a les quatre, ha tingut lloc l'acte de repartiment de 500 cabacets amb queviures que com cada any ha regalat la Junta de Mendicitat als necessitats de Mataró amb motiu de la festa de Nadal.

Cada un d'aquests cabacets contenia: un paquet de pasta per sopa; una terça de badella, un tall de gallina, butifarra i cansalada; un paquet de turrons i un pa d'un quilo.

Hem rebut el número 30 de «De Re Mutualista», Revista d'assegurances i previsió defensora dels interessos mutualistes.

Aquest número presentat amb la pulcritud gràfica acostumada insereix l'interessant i següent Sumari:

«Entidades Autónomas y Cajas Especiales.—El Seguro liberal, por el Dr. E. Segura Pérez.—Ojeada general sobre el Seguro Popular Vida, por Cecilio Gasóliba.—Una propaganda productiva, por C. E. C. I.—El profesionalismo del Seguro en el Japón, por Julián Pescador.—Precaver el accidente, por Cege Carbonell, Ing.—Miscelánea: Francia, El resultado de las Compañías de Accidentes; Las Sociedades de Capitalización en 1934; Estados Unidos, El Reaseguro de Incendio; Inglaterra, Las Fiestas del Jubileo y el Seguro; Suiza, Nadie quiere ir a pie; El Seguro de Enfermedad; De Casa, El Seguro en España en 1934.—El fuego a bordo de los buques.—Disposiciones publicadas en la Gaceta de Madrid desde el 16 de agosto al 15 de octubre de 1935.»

Efectuant-se treballs d'excavació amb un tractor en una de les hortes propietat del senyor Antoni Cabot, es posa en coneixement de tots els que interressi veure'l treballar, que poden passar per l'Horta núm. 15 de la Carretera de Barcelona, on el divendres i dissabte d'aquesta setmana i dilluns de la que vé podran veure treballar el tractor.

Els dotze mesos gestors de l'any

Fantasia intrascendent

EXORDI AL LECTOR

Estimat lector: Com veus, el DIARI DE MATARÓ no manca al seu deure imposat, diríem, per una mena de tradició — una tradició de dotze anys — i avui et presenta el número extraordinari habitual, que ve a ésser com la dècima que et passem per a felicitar-te les festes nadalenques. No t'alarmis: darrera la dècima no s'amaga cap intenció pidolaire. Si allarguem la mà ho fem d'una manera desinteressada i cordial convençuts de trobar la teva i apretar-la amb sinceritat d'amics. Felç Nadal, amic lector! Que cap greuge malastruc emboiri el resplendor de la diada i la joia més pura et sia propícia! Que les paraules amb què l'àngel anuncià als pastors el magne esdeveniment de la naixença divina sien realitat a casa teva i al teu entorn!

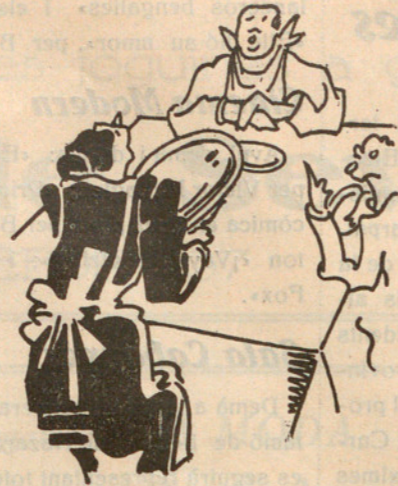
Després de Nadal, pocs moments li resten de vida a l'any: Sant Esteve, i al cap de cinc jornades més, Sant Silvestre i Santa Coloma clouen piadosament els ulls al venerable vellet que ha regit els nostres destins durant 365 dies! Aquest conjunt, perquè passi millor, es divideix en mesos. Cada mes té un nom significatiu que els confeccionadors del calendari van voler donar-li, com si fos un patró pagà sota l'advocació del qual havia de descabdellar-se la seva activitat. I bé: No et fa l'efecte, lector estimat, que són dotze gestors encarregats, més o menys constitucionalment, de governar-nos durant el temps que la terra triga a fer un tomb a l'entorn del sol? Suposem-ho. No costa gens. Suposem-ho i permè't'm escriure'n una mena de biografia novellada, curta i lacònica, purament objectiva, per a precisar la personalitat d'uns senyors que tanta influència tenen a la nostra vida. Ja veuràs...



El Sr. Gener fa de Rei màgic



El Sr. Febrer es disfrega



El Sr. Març s'atipa de crema



El Sr. Abril es deixa posar la rosa de Sant Jordi



El Sr. Maig conrea les flors



El Sr. Juny és penonista



El Sr. Juliol va a pescar



El Sr. Agost geu a l'ombra

EL SENYOR GENER

En retornar del «reveillon», el senyor Gener sent encara el pessigolleig del xampany i té ganes de saltar com una criatura. La muller el conté. «I ara, Gener! Que t'has tornat boig?» El senyor Gener reacciona contra la influència del xampany i adopta un to seriós. Sembla que durant el dia anterior, algun amic, al centre polític, li ha dit confidencialment que a les altes esferes es compta amb ell per a un càrrec de confiança. Qui sap! Li han assegurat que a mitjanit hi hauria crisi i gran mudança de noms en els càrrecs de govern. La lluna se'l mira mofteta perquè s'ha posat tivat de sobte. Troba el vigilant i quan l'Argos nocturn li dona la bona nit, el senyor Gener se'l mira de cap a peus com aquell que diu: «Infel·lig! Demà potser seràs el meu subordinat!»

El matrimoni Gener entra finalment a casa i es colga ràpidament al llit. Cal dormir de pressa, amb els punys apretats. L'endemà pot reservar-los una sorpresa. I quan el senyor Gener es desperta, troba damunt la tauleta de nit, una lletra que l'esposa li ha deixat en sortir per anar a Missa, una lletra amb escut oficial. Ah! La sorpresa esperada... Obre la misteriosa comunicació febrilment i llegeix. No veu les lletres i cerca l'auxili d'unes ulleres. Amb les presses li cauen a terra i es trenquen. S'ha de mig vestir i anar al despatx a cercar-ne unes altres. Regira tots els calaixos, no les troba. No sap què fer. La seva vista és tan delicada que no llegeix aquell paper. A la fi es decideix: Crida la minyona i li prega que el llegeixi en veu alta. Ah, dimontri! Quin contratemps! La fàmula no sap llegir. No hi ha altre remei que esperar l'esposa, la qual triga d'una manera intolerable. Espia la porta, el carrer des del balcó... Res. No sap perquè les dones quan surten de casa triguen tant a tornar. Passen els minuts... A la fi! Se sent la remor d'una clau al pany, la porta s'obre i apareix la senyora. «Apa, dona, apa. Com és que has trigat tant?» «Ai, ves! No em pensava que et llevessis tan aviat.» «Si, és aquella lletra, que no la puc llegir». Explicacions. L'esposa llegeix solemnement, estarrufada: Nomenament del senyor Gener per a gestor de l'Any. El senyor Gener s'estalza de satisfacció.

Surt de casa i tothom l'atura. Ja ho saben pels diaris del matí que l'han fet gestor, ja. Fa un fred viu que talla la pell de la cara. El senyor Gener se n'admira. Tanmateix no té l'epidermis tan gruixuda com algú havia insinuat malèvolament. I tot seguit l'enrenou de la presa de possessió, les salutacions dels funcionaris, el municipal de la cantonada que es posa a la seva disposició. El senyor Gener ja és algú. Pensa que potser hauria de tenir programa. Un programa! Cap personatge que s'estimi deixa de confeccionar-ne un de ben llampant: Un programa, senyors, un programa! La cosa no és difícil. Belles paraules, projectes... I passa una setmana, i el senyor Gener ha portat els presents dels Reis a uns fillols de la muller. Més dies s'escolen. Compra un tortell per Sant Pau. Del programa ja ningú no se'n recorda. Ja som al 31. I, a mitjanit, la ràdio, abans de donar les batallades de les dotze, assabenta el senyor Gener que ha presentat la dimissió del càrrec per no trobar-se gaire bé.

EL SENYOR FEBRER

Poc més o menys, el senyor Febrer és un subjecte per l'estil del senyor Gener. L'única cosa que el diferencia és la tendència política. El senyor Febrer és quelcom eixelebrat en els seus actes. Amb tot i l'edat, que ja passa de la cinquantena, té, o vol tenir, l'empenta dels joves. Si per ell fos, encara presidiria la joventut del seu partit. Els vailets que ara puguen, però, han cregut que fora massa i amb bones paraules l'han tret. Ah! El senyor Febrer, no se n'acohorta i mou soroll arreu. Ha sentit a parlar dels senyors de la política i vol que l'anomenin senyalar. Un dia fa ploure, un altre dia obliga el vent a bufar amb tota la força. Una nit de Carnestoltes encara s'atreixeix a anar al ball de disfresses. Diu quatre bajanades a les parelles que dansen. Surt al carrer i es fa acompanyar del municipal de torn. Cau al llit i s'adorm com el guix. I l'endemà, quan corre a ocupar la seva poltrona, l'ordenança no el deixa passar. Ha estat destituït.

EL SENYOR MARÇ

De petit, el senyor Març ja feia parlar d'ell. Males llengües asseguren que té l'ànima molt negra, car és tot un assassí. Com la llegenda tenebrosa del Comte Arnau, corre de boca en boca que Març, Marçot ha mort una vella vora el foc. I àdhuc hi ha qui assegura que no ha mort una jove perquè no ha pogut. De ben prim li devia anar. No cal dir que la seva presència és esguardada amb recança i que si no fos perquè s'ha aliat amb el terrible Eol, tothom hauria demanat que el suprimissin del calendari.

El senyor Març rep el nomenament de gestor i tot seguit es disposa a fer de les seves. A les nits, corre pels carrers deserts udolant com un ca foll, empeny les portes, fa regolar les xemeneies, espolsa els arbres, infla les veles dels vaixells que fugen temorencs de la seva fúria... Algun dia es presenta com un bon ciutadà que no ha trencat mai cap plat ni cap olla. Per Sant Josep s'atipa de crema com un infant llaminer. Encara fa més barrabassades fins que, un dia, els mateixos ordenances del seu des-

patx, cansats de tolerar tantes niciees, el treuen violentament al carrer i no el deixen tornar a entrar.

EL SENYOR ABRIL

Hi va haver un temps que era moda parlar de la política hidràulica. No hi havia personatge que s'estimés que no posés al seu programa aquest tema. Doncs el senyor Abril és una supervivència d'aquell temps. Quan la minyona li ha lliurat la lletra oficial en què se li comunicava el nomenament de gestor, tot seguit ha anat al rebost i ha reunit la copiosa col·lecció de regadores i mangueres que posseïx, disposat a repartir l'aigua amb compta-gotes, car ja saben que, mentre ell sigui gestor, cada gota en val mil.

No podia ésser per menys, conegudes les seves aficions, que el nomenessin president de la Comissió de Control Hidràulic. Com vulgarment s'acostuma a dir, es troba en aquest càrrec igual que el peix a l'aigua. Administra la humitat amb una cura veritablement envejable. Si el deixessin, transportaria l'aigua del mar al cim de les muntanyes i la faria caure en cascades màgiques cap a la plana. Construeix pantans, canals, recs, basses. Fins que una nit mor ofegat en voler travessar un riu que tractava de canalitzar.

EL SENYOR MAIG

Ah, senyors, quin gestor el senyor Maig! Poeta premiat en tots els concursos, jocs florals i certàmens, el seu caràcter és tan dolç que sembla una tímida violeta. Les aus canten en honor seu, les flors s'obren al seu pas i exhalen els millors perfums. Les cigales i els pardals ritmen estrènues melodies mentre una rosella pudorosa posa la seva nota de color entremig del blat que comença a rossejar. Ah, el senyor Maig! Rep la nova del seu nomenament de gestor al mateix temps que el de Mestre en Gai Saber i es posa immediatament a compondre els dos discursos que ha de pronunciar en prendre possessió. Amb la precipitació pròpia d'un esdeveniment tan transcendental a la vida del senyor Maig, llegeix el de gestor al Consistori dels Jocs Florals i viceversa. Sortosament, els conceptes emesos són d'una elevació tan enlairada que els respectius auditors no se n'han adonat. Des de la presidència que ocupa, ha proposat que totes les discussions siguin en vers i que a tots els certàmens poètics hi hagi abundor de premis en metàl·lic, i dona així proves que la lírica no li enterboleix l'enteniment.

Quan anava a implanar la retolació dels carrers en rodolins, es gira la truita política i ha de cedir el lloc al seu successor.

EL SENYOR JUNY

Quan el senyor Juny rep el nomenament de gestor es pot dir que està en la plenitud de la seva vida. Ha figurat sempre com un soci de número en el partit que més probabilitats té de guanyar unes eleccions i posseïr les regnes del Poder. Ha practicat, en un mot, allò que se'n diu l'oportunitisme en la més pura accepció. No ha tingut, fins ara, però, gaire sort. Altres més ardit s'han interposat en el seu camí i l'han decantat. Així, quan un agutzil li ha lliurat la lletra en la qual figurava estampat el seu nomenament de gestor, el senyor Juny ha sentit una gran emoció. Ah! A la fi arribava la recompensa a tanta abnegació i als seus bons serveis. Recorda que quan era gairebé un noi s'entusiasmava en veure els segadors que feien caure les espigues daurades. «La falç al puny!», era el seu lema i s'abrandava com una flama així que calia demostrar la fermesa d'unes conviccions. Això, ara, ja és un xic lluny. I el gestor pren possessió del càrrec i tot seguit rep deu o dotze comissions d'altres tants pobles que vénen a oferir-li el penó de les respectives processons de Corpus. Més commogut que mai, accepta aquells honors i immediatament passa per casa del sastre a encarregar-se roba negra, car el jaqué de quan es va casar se li ha quedat petit.

Arribat el dia magne, el nostre home desfila satisfet com si hagués assolit la màxima aspiració de la seva vida. Tan sols ha torbat quelcom la seva joia el sentir una bona dona que preguntava: «Qui és aquest que porta el penó?», i que un home contestava: «No ho sé pas!» Això li ha causat una petita desil·lusió. Encara hi ha gent que no el coneix! De què li han servit, doncs, tants i tants sacrificis?

Atrafegat en aquesta dèria exhibicionista no s'adona que algú li sega l'herba sota els peus i un bon dia es troba que ja no és res. L'han dimissió. I el seu cor s'enfosqueix d'aquella mostra de negra ingratitud.

ELS DOTZE MESOS GESTORS DE L'ANY

Fantasia intranscendent

per Marçal Trilla i Rostoll

EL SENYOR JULIOL

Han trucat a la porta de casa del senyor Juliol i la minyona s'ha esbalait tota en veure un guàrdia civil que demanava pel senyoret. El senyor Juliol hi ha corregut i ha pres la lletra que li allargava el servidor de l'ordre públic. Així que s'ha assabentat del contingut ha llançat una exclamació de contrarietat. La muller ha vingut a veure què tenia. «Ara que estàvem a punt de marxar a Sant Hilari!...», ha dit amb posat malencònic. Es coneix que ningú no ha volgut ésser-ho que s'hagin recordat d'ell. No li fa gens de gràcia. Tenia conjuntament el programa de l'estiu durant el qual pensava dedicar-se a la seva passió esportiva: la pesca, un cop hagués fet la cura d'aigües, i ara, té, el nomenament gestor. La muller tracta de convèncer-lo. I no és res disposar de cotxe oficial amb xofer i lacai, per anar a tot arreu? «Si tu no ho acceptes ho acceptaré jo», crida l'esposa irada. «A veure si m'he de deixar tugar una ocasió de passejar amb les nenes per a fer morir d'enveja les veïnes del segon que tenen un parent cap de la guàrdia urbana». El senyor Juliol es resigna. Adéu excursions a les muntanyes properes! Tot se'n va a rodar per un caprici de la política, i ell, que no ha sentit mai desigs de figurar, ha de sucumbir perquè la dona i les filles llueixin el càrrec.

Sortosament el sacrifici dura poc. I quan rep la notícia que ha deixat d'ésser gestor, el senyor Juliol aixeca els braços al cel i exclama: «Gràcies a Déu!» I tot seguit prepara les maletes i en el primer tren fuig cap a Sant Hilari.

EL SENYOR AGOST

El senyor Agost és nomenat gestor quan es trobava a Argenton en ple estiu. Sota l'arbre del davant de casa, on passa hores i hores fruit de l'ombra fresca i dedicat al «dolce far niente», ha rebut la comunicació que li ha portat el carter. Tanmateix creu que el nomenament no ha estat gaire oportú. Amb aquella calor, fa una mandra anar a ciutat i treballar embotit en la roba negra de les recepcions! Romaneix i deixa passar el temps. El cerquen per telèfon i fa dir que no hi és. Els dies s'escolen, passen les festes i el senyor Agost no ha dit a ningú que fos gestor. Quan el substitueixen se sent alleujat d'un gran pes. «Tant com m'haurien amoïnats!...», pensa. I se'n torna sota la figura a prendre la fresca.

EL SENYOR SETEMBRE

Un dia que el senyor Setembre ha baixat a ciutat, va tenir l'acudit de passar pel Centre del seu districte i va trobar-hi un avis perquè anés a veure el president. «Què deu voler?», pensa el senyor Setembre. I el president li ofereix el càrrec de gestor. El senyor Setembre es grata el cap. No sap què fer. Per una banda pensa que al poble d'estiu s'hi està molt bé sense tants mals de cap. Per altra banda creu que a les nenes els agrada anar a l'envelat el dia de la festa major i que tothom estigui per elles. «Les filles del gestor!...» Encara dubta. El president s'esforça a convèncer-lo. És qüestió de pocs dies. A primer del mes segur que el substituiran. «Si és així, ving», respon el senyor Setembre. I com que la ràdio ja ho ha escampat, quan arriba al poble, tothom el felicita i àdhuc algú li demana una col·locació. El senyor Setembre sent la satisfacció de la popularitat. I quan començava a acostumar-s'hi rep l'ordre de donar possessió al seu substitut.

EL SENYOR OCTUBRE

Nomenat gestor quan pensava allargar uns dies més l'estiu, el senyor Octubre sent una mena de recança de deixar la vila on ha passat els mesos de calor. Aquella pròrroga és l'època més deliciosa de l'any. La majoria dels estiejants ja són fora per tal que els nois vagin a l'Institut o a la Universitat. L'aire és tebi i perfumat. Els arbres prenen un to d'aram i el sol, a la caiguda de la tarda, daura la terra que s'adorm per a passar la hivernada. No obstant sent la inquietud del deure i corre a ocupar el seu lloc de soldat disciplinat. Ràpidament recull l'equipatge, embala tots els objectes transportats per a passar l'estiu el més distretament possible i marxa amb la família acompanyat de l'admiració dels vilatans que se senten orgullosos d'haver convicuit amb aquell personatge. Un germà de la minyona li ha demanat una plaça de mosso d'Esquadra i un nebot de la dida de la noia petita vol ésser municipal. A tots diu que comptin amb el càrrec, el senyor Octubre. Si en aquell moment disposés de les credencials col·locaria tots els desvagats del poble.



El Sr. Setembre a l'envelat



El Sr. Octubre a l'estiu



El Sr. Novembre compra cas anyes



El Sr. Desembre compra el gall

Amb aquella idea fixa, després de prendre possessió del càrrec vol quedar bé i tracta de posar en pràctica allò que va prometre. No es podia afegir mai les dificultats que se li presenten. Cal omplir una infinitat de requisits, sol·licitar permisos. Ell que es pensava que era arribar i moldre! Els del poble han vingut diverses vegades i n'hi ha hagut algun que àdhuc li ha perdut el respecte. Els dies passen i ni l'un pot ésser mossos d'Esquadra ni l'altre municipal. ¿Com s'ho deuen fer els que col·loquen mitja humanitat? Decididament, per a ocupar càrrecs es necessita estar entrenat i disposar d'una desproporció formidable, perquè quan el senyor Octubre ha d'abandonar la poltrona gestorial no ha pogut encabir els dos recomanats, malgrat l'amabilitat amb què ho ha demanat en els negocis corresponents. Tanmateix un gestor passa i no torna, sembla que pensen els funcionaris.

EL SENYOR NOVENBRE

Quan fou president del casino, el senyor Novembre va indisposar-se amb tots els companys de junta i àdhuc tots els socis l'esguardaven de reüll. Té un geni rampellut, un veritable caràcter, que diu la gent. Va retirar-se de la presidència un dia que el secretari li va portar a signar un document quan encara era al llit. El senyor Novembre s'enfustava i per poc si secretari, document i ploma no rodien escales avall de la ventada que va aixecar en llevar-se furiós i impulsiu. El partit, però, va creure que ocupés el càrrec de gestor i la directiva en ple va anar a comunicar-li-ho. L'entrevista fou bastant violenta. El senyor Novembre no es deixava convèncer i si únicament cedí fou perquè li van indicar que podria disposar completament del sou, així com d'altres gangues que hi van aparellades. Només amb aquella prometença es reduí la fúria del senyor Novembre, el qual entrà al despatx com una veritable mànega. Tot va anar enlaire. La mecanògrafa es desmaià, l'ordenança va córrer a cercar els bombers i els guàrdies d'assalt i, a la fi, va manar al xofer que l'acompanyés fins a la cantonada a comprar deu cèntims de castanyes i una lliura de panallets per a celebrar Tots Sants. A la nit volgué veure el «Tenorio» i a mitja representació se n'anà perquè ja no podia aguantar més veure en escena un subjecte al qual no podia dominar.

Un dia, però, la calefacció no funcionava normal. Ordenà que l'apariessin i no ho van fer tan de pressa com calia. El senyor Novembre no podia tolerar més aquella indisciplina i sortí del despatx d'una revolada per a no tornar-hi mai més.

EL SENYOR DESEMBRE

Ningú no hauria cregut mai que el senyor Desembre s'arrisqués a abandonar l'escalfor de la llar per a dedicar-se a home públic. Ell, tan fredolít, que no podia sortir de casa sense posar-se a tremolar immediatament! Els veïns el coneixien pel «Desembre congelat» i a casa seva sempre hi havia algú que esperava cobrar factures de carbó, llenya, flasades, samarretes gruixudes, etc. etc. Al despatx oficial, a més de la calefacció, s'hi féu posar un braser i una salamandra i encarregà a l'arquitecte la construcció d'un port gòtic per a anar fins el cotxe sense haver de passar per la intempèrie.

De totes maneres, però, se sentia afalagat d'haver obtingut aquell premi a les seves constància i fidelitat al partit. Si més no, quan deixés d'ésser-ho, podria posar a les targetes de visita la paraula «Ex-gestor» i això sempre donava un cert to. Sembla que algú li féu indicacions per a patrocinar uns negocis que li podien deixar un rendiment amb la sola condició de fer els ulls grossos, i com que no ho va veure prou clar va rebutjar la malèvola insinuació. Sempre l'havien tingut per honorat i no era cosa de comprometre l'honorabilitat i el prestigi per un negoci dubtós. Si almenys li haguessin avançat quelcom d'importància, encara potser s'hauria arriscat. No obstant, era la seva consciència la que l'advertia que corria perill de caure en descàndit i no va rebre mai més l'agent dels aventurers. Algú va saber-ho i li mancà temps per a iniciar la glorificació del senyor Desembre, model de ciutadans purs i honrats.

La seva passió predilecta era la Rifa. Des que ocupà el càrrec tothom li oferia participacions i un duro darrera l'altre, es pot dir que gairebé s'hi jugava el sou. La seva dona l'amonestava: «Mira, noi, que no t'haurà servit de res ésser gestor.» I ell contestava mig rient: «No t'amoïnis. Aquest any hem de treure la grossa». El cert fou que no va treure ni cinc cèntims i que la muller li va clavar un escàndol que va durar fins la vigília de Nadal a mitjanit, que s'acabà en sortir de casa per anar a Missa del Gall. I sort va tenir que es recordà d'allò del «pavo republicano» i en comprà un a una pagesa que li féu pagar a pes d'or, tant que féu creure a la seva dona que li havia regalat un funcionari del despatx agrair d'haver-lo ascendit. El pollastre era car, però sortí ben dur, en compensació. El varen guardar per a l'endemà i fou més mençívoll i el diumenge següent encara en quedà per a fer un arròs. Al vespre es trobà malament. Cridaren el metge, el qual certificà que era una pulmonia. Als pocs dies era mort, víctima del deure.

MARÇAL TRILLA I ROSTOLL

Il·lustracions de J. Mach-Pla

Informació del dia

facilitada per l'Agència Fabra per conferències telefòniques

Barcelona

3,00 tarda

SERVEI METEOROLÒGIC
DE CATALUNYA

Estat del temps a Catalunya a les vuit hores:

El temps és molt variable observant-se en general cel nuvolós i registrant-se pluges a la Ribagorça, Penedès i Tortosa.

En les darreres 24 hores s'observaren precipitacions a gairebé tot el país. La màxima quantitat de pluja caiguda ha estat de 12 litres per metre quadrat a Seira.

Temperatures extremes: 17 graus a Bagur, mínima 6 graus sota zero a Envalira.

NOTES DE LA GENERALITAT

Avui ha visitat el Governador General una comissió de banquers.

Aquesta tarda es celebrarà Consell de la Generalitat. Aquest serà el primer Consell que presidirà el senyor Escalas.

EL PLE DE L'AJUNTAMENT

Aquesta tarda tindrà lloc l'anunciada sessió del Ple de l'Ajuntament per a l'elecció d'alcalde.

La sessió sembla que serà força moguda, car, segons diuen, regna certa maror degut a que la Lliga vol més llocs dels que actualment disposa.

VISTA D'UNA CAUSA

A l'Audiència ha tingut lloc la vista de la causa contra Joan Rochera i Maria Gargallo, acusats de tinença d'armes, municions i explosius.

Segons l'apuntament en un escorcoll efectuat per la policia en una cova dels voltants de la Font de Nostra Senyora del Coll, foren trobades armes, municions i explosius.

Els processats, per manca de proves, han estat absolts.

VISITA DE LES PRESONS

Avui ha tingut lloc amb la forma de costum la reglamentària visita de presons.

No han ocorregut incidents.

IMPORTANT DETENCIÓ

Ha estat detingut un individu que es dedicava a atracar tots els autos que circulaven per la carretera de Pedralbes.

El detingut s'anomena Antoni Royo. Aquest individu el dia 11 d'agost de 1935 intervingué en el tiroteig contra la caserna de la Guàrdia civil del Prat de Llobregat, i a la nit del 8 al 9 de desembre del mateix any prengué part en un altre tiroteig, també contra la Guàrdia civil, a conseqüència del qual morí un guàrdia i resultà ferit un altre guàrdia.

Ha estat reconegut per la guàrdia civil intervingué en aquells fets.

El Royo era íntim amic del pistolero mort a Palma de Mallorca, Domènec Coloma Pedrol. Suposant que el detingut hagués intervingut o col·laborat en el segrestament del fill d'un industrial de Palma, ha estat enviada la fotografia a aquella ciutat per a comprovar si el detingut és reconegut.

DETENCIÓ DE DOS ATRACADORS DE XÓFERS

La policia ha detingut a Julià Joan Tomàs i Josep Figueras, els quals es dedicaven a atracar els taxistes.

La detenció ha estat efectuada en el moment que acabaven d'atracar a un xòfer.

UN FET ESTRANY

A les onze d'aquest matí, el mosso encarregat de la neteja al local dels Sindicats Lliures, Fulgenci Vera Torres, acabada la seva feina s'ha dirigit al vestuari per a canviar-se de roba i en aquells mo-

ments li ha caigut la pistola la qual s'ha disparat matant al seu propietari.

El Fulgenci fou processat per haver intervingut en l'assassinat de Layret.

El fet sembla quelcom misteriós.

Madrid

3,30 tarda

LES INTEL·LIGÈNCIES ELECTORALS LA PRÒRROGA DELS PRESSUPOSTOS. - OPINIONS SOBRE LA REOBERTURA DE LES CORTS

Amb motiu de la festivitat d'aquests dies s'imposa una calma política, si bé seguiran els treballs que es realitzen amb activitat per a assolir intel·ligències electorals entre els elements de dreta representats en el Govern, i en els que no figuren en ell.

Aquests treballs adquiriran major intensitat el dijous prometent ésser molt interessants els darrers dies d'aquesta setmana i els primers de la propera, per a la marxa política i la vida del Govern, doncs si bé l'assumpte de la pròrroga dels Pressupostos sembla que ja no ofereix dificultats, queda per resoldre la qüestió de la dissolució de Corts i la convocatòria d'eleccions dintre del termini que marca la Constitució.

Els senyors Gil Robles i Alba estan disposats a mantenir la prerrogativa parlamentària i ha manifestat que si el dia 2 de gener no s'ha dissolt el Parlament es pot reunir aquest automàticament. Es clar que hi ha quins opinen el contrari i indiquen les dates senyalades en la Constitució per a reunir-se les Corts, que són el primer de febrer i el primer d'octubre.

Es convenient fer ressaltar que hi ha quatre ministres que creuen convenient retrassar les reunions de Corts, a fi de que es puguin avençar les intel·ligències electorals.

5,15 tarda

EL PRESIDENT DE LA REPÚBLICA

El President de la República ha marxat a València per a visitar a la seva filla política i net que es troben greument malalts.

MANIFESTACIONS DEL CAP DEL GOVERN

El senyor Portela ha passat el matí al ministeri de Governació i a migdia ha anat a la Presidència.

A la Presidència ha rebut la visita del senyor Madariaga. L'entrevista ha durat una mitja hora.

A la sortida el senyor Madariaga ha manifestat que aprofitant la seva estada a Espanya havia anat a donar compte al cap del Govern de l'estat de les qüestions internacionals.

Els periodistes han preguntat al senyor Madariaga si havien tractat de la nota d'Anglaterra. El senyor Madariaga ha contestat que no existia tal nota.

Després el senyor Portela ha rebut els periodistes manifestant que el Govern havia concedit una gratificació a uns senyors de Terol que amb la seva actuació havien evitat un atacamant.

Ha dit que havia rebut la visita dels exministres senyors Hidalgo i Samper, del ministeri d'Obres Públiques, i del delegat espanyol a Ginebra, senyor de Madariaga, qui li ha donat compte de la política internacional.

Referent a la visita del senyor Samper, ha dit que li havia presentat la dimissió del càrrec de president del Consell d'Estat. Aquesta dimissió no és motivada per desavinença amb el Govern, sinó per altres motius. El senyor Samper ha fet palesa la seva adhesió al Govern.

En quant a la visita del senyor Hidal-

go, ha dit el senyor Portela que l'ex-ministre l'havia visitat per a desitjar-li unes felices pàsques.

El senyor Portela ha dit també que aprofitaria les festes per a anar al camp en companyia de la seva família, acabant dient que demà a primera hora anirà al ministeri de Governació.

EL MINISTRE DE LA GUERRA

El general Molero marxarà a Valladolid per a passar el Nadal en companyia de la família.

Retornarà a Madrid el proper dijous per a assistir al Consell de ministres.

EL MINISTRE DE COMUNICACIONS

El sots-secretari de Comunicacions ha manifestat que havia fet una visita a l'Administració de Correus Central. El sots-secretari ha fet elogis del personal d'aquell departament i dels funcionaris de telègrafs i referent a l'expedient relatiu a hores extraordinàries del treball dels telegrafistes ha dit que seria enviat a la Diputació Permanent de les Corts.

LA CRISI FERROVIARIA

El senyor Chapaprieta en rebre els periodistes ha dit que havia rebut una comissió del Consell Nacional Ferroviari demanant-li sigui posada en vigor la llei del 22 d'agost, que evitaria la crisi per que atravesa la indústria ferroviària amb motiu de la competència portada a cap pel transport per carretera.

Estranger

5 tarda

LA GUERRA ITALO-ETIÒPICA

Front del Tigré, 24. — El quarter general italià comunica els següents detalls del combat entaulat a Enda Mariam i Quoram. Més de cinc mil guerrers del dedjz-mach Aiuluchebbede, disposant de metralladores i guerrers del dedjz-mach Maru participaren en l'acció que començà a les vuit del matí. Immediatament les patrullas eritreas contraatacaren a la baioneta i rebujaren a l'enemic en un dur cos a cos, mentre que els avions volaven molt baix bombardejant i ametrallant als etíops.

Aquests tingueren sis-cents morts i més de mil ferits, abandonant una gran quantitat d'armes i municions. Les pèrdues italianes són set oficials morts i tres oficials i cent askaris ferits.

Nàpols, 24. — Avui s'ha sabut que el príncep de Piemont abans d'oferir per a ésser fos el collar de l'Anunziata, donà tres llengots d'or pesant quatre quilos i mig. Un era or verd, el segon or blanc i el tercer or vermeil. La generació feixista ha recollit a la província de Nàpols 621 quilos d'or i 150.000 anells de boda.

Djibouti, 24. — Han passat per aquesta ciutat amb direcció a Abissínia diverses ambulàncies automòbils i gran quantitat de material sanitari de la Creu Roja holandesa.

També han desembarcat a aquesta ciutat, continuant el viatge a Addis Abeba, on van a instal·lar la nova legació japonesa, tres diplomàtics japonesos.

Paris, 24. — L'entrevista que celebrà ahir el senyor Laval amb l'Ambaixador d'Itàlia i després amb el Ministre de Grècia i el Ministre de Negocis Estrangers de Turquia ha tingut per objecte, segons es diu en els cercles ben informats, tractar de la demanda que ha fet el Govern anglès als Estats mediterranis demanant-los la seva assistència en l'eventualitat d'un atac italià.

El Ministre de Grècia ha fet observar que el seu Govern està decidit a respectar a tot preu el Pacte i la contestació del Ministre turc sembla ésser idèntica.

LA SITUACIO A L'EXTREM ORIENT

Xangai, 24. — En vista de la situació de tivantor que regna a aquesta ciutat tota la policia de la concessió internacional es manté alerta per a intervenir al primer avís.

Després d'haver ocupat l'estació del Nord, els estudiants ocupen ara l'estació següent, que és la de Chengju.

PER A MAJOR SEGURETAT DEL SEU FILL, LA FAMILIA LINDBERGH HA SORTIT DELS EE. UU., REFUGIANT-SE A ANGLATERRA

Nova York, 24. — La partida de la família Lindbergh dels Estats Units, per a fixar la seva residència a Anglaterra, ha causat una sensació enorme a tot el país. Tots els diaris dediquen al succés pàgines enteres, observant-se en els comentaris de la premsa un sentiment d'humiliació mesclada amb la indignació en comprovar que el desgraciat Lindbergh i els seus familiars tinguin de refugiar-se a Anglaterra per a la major seguretat del seu fill, el que aprofiten per a fer un calorós elogi de la policia anglesa i posar de relleu els constants fracassos dels mitjans de repressió ineficaç de la policia nordamericana.

La mare de Lindbergh creu que el seu fill viurà a Anglaterra al menys un any, fins que l'assumpte Hauptmann estigui completament oblidat.

L'alcalde de Xicago, McKell, ha censurat durament, el que ha qualificat de «fuga de Lindbergh», considerant ho un gest ridícul i anti-american i afirmant que els gangsters són forts i audaçs només amb els cèbils.

LA MISTERIOSA MORT DE WIGGINS

Xangai, 24. — L'Agència Reuter diu que l'investigació feta sobre la mort misteriosa d'Artur Wiggins, conseller de l'Ambaixada britànica ocorreguda a bord del «President Mackenley» arriba a la conclusió de que es tracta d'un suïcidi.

Secció Financiera

Cotitzacions de Barcelona del dia de avui facilitades pel Corredor de Comerç d'aquesta plaça, M. Vallmajor, Molas, 18.

DIVISES ESTRANGERES

Francs fran.	48'45
Belgues	124'50
Lliures est.	36'25
Lires	00'00
Francs suïssos	239'75
Dòlars	7'36
Marc	2'965

VALORS

Interior	80'50
Exterior	99'15
Amortitzable 5 %	99'50
Nord	36'50
Aigua ordinària	186'75
Alacant	32'15
Ford	279'00
Explosius	125'50
Colonial	37'00
Mines Rif	62'25
Sucrera ord.	36'85

El Conte d'aquest extraordinari, intitulat «El Somni d'en Bernat» i que apareix sense signatura, és original de Jaume Castellví.

Materials per a la Construcció

Fill de Pere Homs

Dipositari dels Productes MEF

Materials per recobriments Tuberíes

Sizarrita

Ciment plàstic per estucar i relleus

Magatzems: Méndez Núñez, 4 - Moratín 16 18 i 20

Exposició: Sant Isidor, 7 - Telèfon 137

MATARÓ

EL NUEVO $\frac{1}{4}$ de COLA

QUE CABE
EN TODAS
PARTES



'CHASSAIGNE FRÈRES



Escolteu-lo a

CASA MENSA
REPRESENTANT EXCLUSIU
Fermí Galan, 259 MATARÓ

AGÈNCIA DE TRANSPORTS
SERVEI RÀPID EN AUTO-CAMIONS

M. SOLER I MARUNY

Successor de J. Serra i Cuadrada

Servei especial combinat amb les més importants cases
de Transports Marítims i Terrestres d'Espanya i Estran-
ger responnent de tota classe d'averies i substraccions.

Tantarantana, 23
Telèfon 19913
BARCELONA

Sant Antoni, 51
Telèfon 120
MATARÓ

QUEVIURES

PERFUMERIA

PRODUCTES FOTOGRAFÍCS

AGENCIA ZEISS - IKON
TREBALLS DE LABORATORI
LLOGUER DE PELLÍCULES PATHÉ BABY
PATHÉ - KID I SUPER BABY
INTERESSANT SECCIÓ D'APARELLS D'OCASIÓ

DROGUES

COLONIALS

RIERA, 39
I PUJOL, 1

MARTI FITÉ

TELEFON
NÚM. 165

A les seccions de
PERFUMERIA I FOTOGRAFIA
extens assortiment d'objectes per a regals propis per a

NADAL i REIS

L'herència de Nadal

"Dau als homes de bona voluntat"

Tots els anys en celebrar aquesta diada solemníssima de Nadal recordem aquest càntic que entonaven els àngels i que l'Evangeli d'aquesta Festa ens consigna amb la seva oportunitat. Quant entusiasta seria aquest himne angèlic en aquelles contradès i en aquell temps en que els homes s'odiaven a mort i que 'el matorse l'un a l'altre es prenia per un divertiment públic!

El distintiu, la característica d'aquest diví Infantó, aparegut en l'establia de Betlem, fou sempre la pau. Qui hagi volgut seguir el seu pas per aquest món ho haurà de confessar. Si voleu venir amb mi, deia, us hauréu d'estimar els uns als altres, i l'essència de la seva Doctrina és l'amor que com flama inestinguible ha de permanèixer amb els seus. La pau us deixo, la pau us dono, repetia quan marxava d'aquest món, i la seva salutació als deixebles era: «la pau sia amb vosaltres».

Tota aquesta Doctrina és la confirmació d'aquelles harmonies angèliques que se sentien en la nit de Nadal, és el ressò de pau que avui es torna a fer sentir en mig d'aquesta lluita que s'albira encara després de més de vint segles de proclamar-se la veritable pau.

I perquè no regna aquest Dò de Déu que ens llegà a tots aquesta diada? Està palesada l'impotència humana per aconseguir la pau fora de Déu.

Inútilment s'esforcen els homes d'Estat—i els fets ho confirmen—per apaiagar els esperits, prediquen la concòrdia, la convivència humana i cada dia ens trobem més distanciats els uns dels altres. I és que els qui haurien d'ésser els primers de recollir les ensenyances que ens dóna el Pessebre de Betlem, en prescindeixen, confiant més en la seva força que no pas en l'amor d'aquell humil Infantó

Amb Ell trobaríem també la veritable igualtat que començant pels senzills pastors es deixava homenatjar pels Reis de l'Orient, per tothom mentre no siguin homes de mala voluntat com el presumptuós Herodes. Encara que aparegués en llunyanes terres, com diria el Crisòstom, s'ha identificat en la nostra naturalesa, agermanant-nos a tots, prescindint de fronteres i altres límits que els homes s'han imposat més per orgull que no per bé de l'humanitat.

Pau als homes de bona voluntat! És l'herència que ens ha deixat aquesta diada popular, simpàtica, que cada any, rics i pobres, esperen amb santa alegria i que voldríem que perdurés per esvaïr aquest ambient de confusió i tenebres que avui encara ens afeixuga, perquè els homes han deixat aquella justícia i aquella pau que allà en el Pessebre de Betlem es donaren l'abraçada del ver amor: «pax et iustitia osculae sunt».

Pau als homes de bona voluntat!

Nadal!

Plenit d'un misteri que extasia
reclòs en la dolçor d'un tendre Infant!
tens tota la bellesa i poesia
que et vessen cels i terra amb el seu cant.

I passa el teu misteri fet la gràcia
d'una flama que escalfa l'esperit;
fet un bri d'il·lusió, suau fragància,
un bocinet de goig pur, infinit.

I el record de l'Infant de l'Establia
es redossa manyac dins nostre ésser,
i en sentim tebior fent nostra via
pels viaranys del món, foll, matusser.

I ens sembla que l'Infant ens acaroni
lligant amb sos bracets l'afany del cor,
i a viure un goig més dolç ens esperoni,
forjat amb la rosada del seu plor.

I ens tornem també infants i el goig ens torna,
i sentim del Nadal l'etern encís,
i a ran de l'esperit també ens retorna
aquell desig de pau del Paradís!

ANNA SERRA

Ciutat, desembre de 1935.

Aquesta pau nadalenca ha d'informar també les nostres llars, ni farien joc tota aquesta multitud de pessebres que avui es guarneixen si guardessin rencor o venjança que ens allunya aquella pau germanívola que ens

anunciaven els àngels. Fariem malbé aquesta herència i, el pitjor, perderíem, irremeiablement, l'herència eterna que ens ha conquerit amb el seu sacrifici.

Joan BARANERA, pvre.

TRIPTIC

Els Pastorets de la Sala Cabanyes

Tradicció

Per a qualificar quelcom de tradicional, cal segons el diccionari que, almenys, el fet s'hagi transmès d'una generació a l'altra. No hi ha res més ridícul que batejar amb el nom de tradicional allò tot just nat, pel prurir d'atorgar-se una condició que per si sola ja és una garantia. Per açí es cau molt sovint en aquesta «gaffe». I és un punt que ens ha semblat molt oportú recordar, precisament en disposar-nos a construir aquest tríptic i adoptar el mot respectable de «tradicció» com a una característica essencial d'aquests Pastorets

En el transcurs de vint anyades Els Pastorets «L'Estel de Nazareth» que ara es representen amb tanta magnificència i dignitat en la Sala Cabanyes, com a continuació dels del Circol Catòlic d'Obrers, han anat prenent carta de naturalesa en nostra ciutat, i avui després de prop d'un quart de segle de contínua presentació, havent passat ja per la sanció de dues generacions creiem no exagerar gens ni mica si atorguem amb tota justesa aquest qualificatiu de «tradicció» a aquest espectacle pastoril que cada any retorna amb l'estel rutil·lant i el goig inefable de Nadal.

Els Pastorets de la Sala Cabanyes, són ja, doncs, una tradició matoronina.

Popularitat

Junt a aquesta tradició, indisolublement refooa amb ella, hi ha la gran popularitat d'aquests admirables Pastorets matoronins. La seva celebrat ha traspassat els límits de la Comarca de El Maresme, ha recorregut tot Barcelona i cada any va endinsant-se més i més a tot Catalunya. En l'època nadalenca no hi ha pas una nota més genuïnament popular matoronina que aquesta que tan bellament ofereixen Els Pastorets de la Sala Cabanyes. I aquesta popularitat va acreixentant-se tant i tant, que obliga a allargar les representacions d'aquest espectacle bíblic, plè de claror fulgurent del Misteri del Naixement de Jesús, fins que el vel morat de la Quaresma, assenyala que ha de calmar-se tanta joia.

Per si dubtéssim d'aquesta autèntica popularitat, cal recordar només el fet repetit fressadament anys i anys: Les localitats per a gaudir d'aquest complert espectacle van tant cercades que arriben a esgotar-se amb setmanes i àdhuc un mes d'anticipació. Els propis matoronins han de passar alguna vegada per la desil·lusió de no poder assistir-hi puix s'ha escolat l'època sense poder arrebregar una oportunitat. I si recorreu tots els pobles d'aquesta rodalia, arreu, arreu, us en prodigaran paraules de sincer elogi

El nom de Mataró — mercès a aquests Pastorets — és tota una actualitat mentre es succeeixen aquestes evocacions plàstiques de l'infantament del Redemptor.

Evidentment, doncs la màxima popularitat, recau en els dies nadalencs, en aquestes representacions modèliques.

Dignitat artística

Sovintment el teatre amateur ha estat tractat amb una desconsideració reprovable. La culpa no és pas tota dels seus detractors. Bona part n'han tingut els seus creadors que amb massa freqüència han deixat de banda l'atenció artística que ha d'ésser primordial en tota actuació escènica.

Aquesta falla fonamental no resa per als nostres amateurs. Ben al contrari. S'han destacat sempre per excés, mai per efecte. I on culmina el gust artístic en la presentació i interpretació teatral, és precisament en aquests famosos Pastorets. Els vint anys consecutius no han servit pas per ajocar-se a defectes i carrincloneries, més be els ha conduït a una perfecció excepcional. Cada any que passa és per a ells una lliçó aprofitada. I s'ha produït la meravella d'una renovació constant.

Així avui podem admirar com realment són viscuts en escena tots els seus personatges; com l'amateur queda espiritualment unit al personatge, tal és la compenetració esdevinguda; com els tipus són presentats amb una fidelitat esculpida; com l'estil palestínic és adaptat amb tota puresa; com l'ambient és sorprès amb tota realitat.

Contemplant les, hom no pot estar-se d'afirmar que, tanmateix els Pastorets de la Sala Cabanyes són tota una bellesa artística.

S.



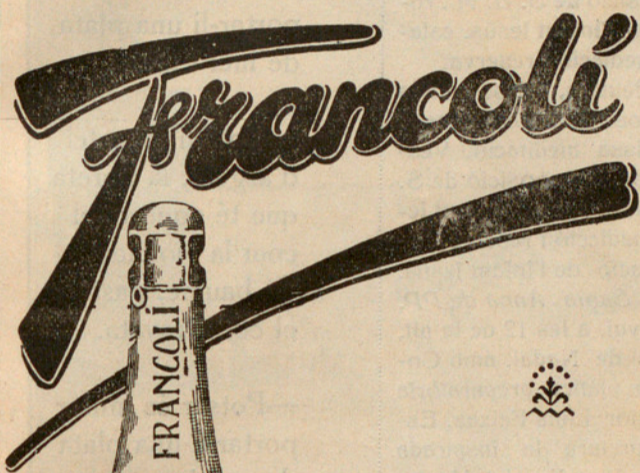
Foto d'Art de J. Rosset.

SERRAS

SASTRE

Gavanyes confeccionats com els de mida,
per a senyor i nen, a preus baratíssims

Sta. Teresa. 52 - MATARO
Teléfon 246



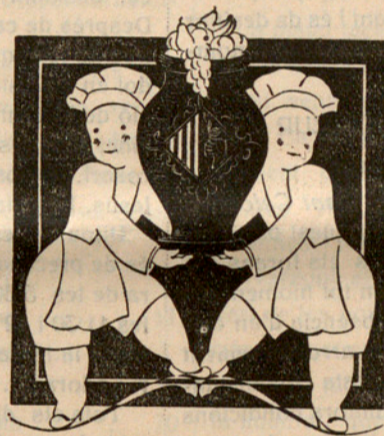
Escumós
Extra
Imperial
Royal-brut : dry

Xampany de Cava de producció Nacional
El de més alta qualitat i a més bon preu

Grans Caves Naturals a Espluga de Francolí
Prop de l'històric MONESTIR DE POBLET

Confiteria i Pastisseria

Enric Miracle



Gran provisió de paneres i objectes
per a regal

Gros assortiment de tota mena de Turrons
Especialitat en els de Crema
Neules
Vins - Xampanyes - Licors

RIERA, 54 - bis TELÈFON 54
MATARÓ

Mútua Escolar «Calassanç Vives»

Collegi en el lloc més cèntric de la ciutat

INTERNAT - MIG-INTERNS - RECOMAMATS - VIGILATS - EXTERNS
Dormitoris individuals - Tracte familiar - Nombre reduït
BATXILLERAT COMPLERT - COMERÇ, Quatre cursos - ESTUDIS ECLESIASTICS
ENSENYAMENT PRIMARI, Sis graus - PARVULS
Museus - Laboratoris - Taquigrafia - Idiomes - Mecnografia - Gimnàs - Dibuix - Pintura - Música

Telèfon 280

MATARÓ

Apartat, 6

Els esports

ELS PARTITS D'AQUESTS DIES PER EQUIPS LOCALS

CAMP DE L'ILURO

Dia 25.—Matí, a les 11, futbol. Iluro - Badalona (selecció).

Equip de l'Iluro: Cases, Borràs, Vila, Amat, Vallés, Sibeques, Godàs, Coll, Villar, Collado i Collet. Suplents: R. Feliu i Judici.

Equip del Badalona: Madrid, Güell, Lladó, Camacho, Marieges, Espuny, Arderiu, Esteve, Escrichs, Balando, Xiol, Pi.

Dia 26. — Matí, a les 10, futbol. C. D. Kir - Iluro (selecció).

CAMP DEL PREMIÀ DE DALT

Dia 25. — Matí, a les 11, basquetbol. Premià de Dalt - A. E. del Grup Sant Jordi (primers equips).

Equip de l'Esportiva: Agustí, Americ, Torres, Serra i Riera.

Futbol

L'ILURO INAUGURA DEMÀ EL TERRENY DE JOC

Demà al matí l'Iluro inaugurarà el nou terreny de joc, sense caràcter oficial, que tindrà lloc quan les instal·lacions del camp estiguin acabades del tot.

L'equip de l'Iluro es presentarà amb diversos elements nous, encarant-se a una forta selecció del Badalona, subcampion de Catalunya. Més amunt publiquem la formació dels equips. No cal dir que l'encontre promet resultar força interessant i és de desitjar que l'assistència de públic sigui nombrosa.

EL CAMPIONAT AMATEUR

Camp de l'Ex-Stadium

Iluro A, 0 - Sant Celoni. 6

Es pot ben dir que aquest partit no tingué història, doncs els forans estigueren superiors en tot moment als locals, als quals l'absència d'un element obligà a fer un arrencament del tot estrany, i aquesta circumstància ajudà a que les millors condicions del Sant Celoni tral·luisin més.

En la primera part el joc fou quasi sempre en terreny local i els davanters forasters amb gran encert marcaren ja cinc gols que els asseguraven sobradament el partit; no per això els d'aquí deixaren de visitar de tant en tant a En Renau i fins i tot de-

turà amb molta sort un bon xut de Galceran.

A la segona part el joc fou insulsi cap a les acaballes el Sant Celoni assolí el sisè i darrer gol.

El Sant Celoni, per la seva decisió i oportunitat merescué la victòria, encara que potser no tan contundent. A l'Iluro la sort no l'acompanyà un sol moment.

Els equips es formaren com segueixen.

Sant Celoni: Renau, Ninon, Draper, Riera, Aguilar, Viñets, Vera, Cullerell, Flaquer, Masferrer i Collboni.

Iluro: Pérez, Francàs, Toll, Pacheco, Barbena, Morros, Buch, Torres, Sera, Galceran i Pérez M.

De l'arbitratge en tingué cura el senyor Muñoz, regularment.—*Apa.*

Notes Religioses

Dimecres ✚ — La Nativitat de N. S. J.-C.

Dijous.— Sant Esteve, protomàrtir.

QUARANTA HORES

Dijous començaran al Cor de Maria.

Basílica Parroquial de Santa Maria. — Demà, Festa de Nadal, A les 5 del matí, missa del Gall, cantada per la Rnda. Comunitat i fent-se l'adoració de l'Infant Jesús a l'ofertori. Durant el matí, misses cada mitja hora; les últimes a les 11'30 i 12. A les 10, missa solemne amb homilia, cantada per la Capella de música de la Basílica, assistint hi l'Excm Ajuntament. Després de cada primera missa de les tres de torn que celebrarà cada sacerdot en squesia diada, es farà l'adoració de l'Infant Jesús. A la tarda, a les cinc, Vespres i Completes; a les 7, rosari, exposició, octavari a l'Infant Jesús, homilia, reserva i adoració.

Dijous, Festa de Sant Esteve. No és de precepte. Misses cada mitja hora de les 5'30 a les 10; les últimes a les 11'30 i 12. A les 10, Missa solemne. A la tarda, a les 4, rosari, octavari i adoració.

Tots els dies feiners missa cada mitja hora, des de les 5'30 a les 9; l'última, a les 11. Al matí, a les 6'30, trisagi; a les 7, meditació; a les 9, missa conventual cantada. Al vespre, a les 7'15, rosari i visita al Santíssim.

Divendres, a les 6 de la tarda, Viacrucis als Dolors per les Esclaves de Jesús Crucificat.

Església Parroquial de Sant Joan i Sant Josep.— Demà, dia 25, Festivitat de Nadal o la Nativitat de Nostre Senyor Jesucrist: A les 6 del matí, ofici solemne, anomenat missa del Gall; es cantarà la missa «Cum Júbilo», Adoració de l'Infant Jesús, cançons nadalenques (dintre l'ofici hi haurà Comunió general a la qual hi queden invitades totes les associacions parroquials). A les 10, ofici amb assistència dels infants del Catecisme; es cantarà la missa «Fons Bonitatis»; hi haurà adoració de l'Infant Jesús. Les misses començaran a dos quarts de sis i continuaran en torns de tres misses a les mitges hores fins a les onze que començarà l'últim torn; a les 12, última missa. En la primera missa de cada torn es donarà a besar l'Infant Jesús. Vespre, a un quart de 8, exposició de S. D. M., rosari, estació i començament de l'Octavari de l'Infant Jesús; benedicció i reserva, acabant-se amb l'adoració del Nen Jesús.

Dijous, Sant Esteve, les misses com els diumenges. Vespre, a un quart de 8, exposició de S. D. M., rosari, octavari de l'Infant Jesús, estació cantada, benedicció i reserva.

Tots els dies feiners, missa a cada mitja hora, de dos quarts de 7 a les 9; a la primera missa meditació. Vespre, a un quart de 8, exposició de S. D. M., rosari, octavari de l'infant Jesús, estació, benedicció i reserva; seguidament adoració de l'Infant Jesús.

Església de Santa Anna de PP. Escolapis. — Avui, a les 12 de la nit, Missa Solemne de Nadal, amb Comunió general i plàtica preparatòria pel Rnd. P. Rector Lluís Feixas, Escolapi. S'interpretarà la inspirada «Missa Coral de Pius X» del Mestre Julià Vilasseca, per l'Escolania de Santa Anna. Al final de la Missa Solemne, es farà l'adoració de l'Infant Jesús, mentre s'interpretaran selectes cançons de Nadal. A continuació, es diran les altres dues misses.

Capella de Sant Simó. — Demà, festa de Nadal, es celebraran tres misses, començant la primera a les 8.

ATENCIÓ! Per combregar en la Missa del Gall, no és precis de guardar el dejuni natural des de cap hora abans de les 12 de la nit; basta, doncs, guardar la llei ordinària (com ens diu el Catecisme de la Doctrina Cristiana) d'estar dejú des de la mitja nit en punt.

RECORDEU-VOS... Que dimecres, dia 25, Diada de Nadal, és festa de precepte amb la doble obligació d'oír Missa entera i de no treballar.

El qui, sense impediment legítim, no oieix Missa, i el qui no dona mitjà d'oír-la als seus dependents, pecc greument, i no compleix el manament diví de «santificar les festes». Estàn prohibides totes les obres servils no necessàries a la vida i al servei de Déu, i no justificades per la pietat o per algun altre greu motiu.—(Del Catecisme de la Doctrina Cristiana.)

Mel i Mató

—Cantem a l'Infant formós que enamora, cantem-li un cant?

—Cantem-li, pastora, aquella cançó de fer serenata?

—Potser és millor portar-li una plata de mel i mató.

—Collim un estel d'argent, la floreta que té aquest cel com la violeta?

Té baume, pastor, el cor arravata.

—Potser és millor portar-li una plata de mel i mató.

Potser li plauria tot el nostre cor. Josep i Maria, us plau nostre amor?

—Oh. Si. Molt, pastor, —Pastora, barata. L'amor és millor que tota la plata de mel i mató.

JOSEP PUIG I BOSCH

Tarragona, Nadal de 1935.

PELLETERIA MESTRES

CARRER DE BARCELONA, 25

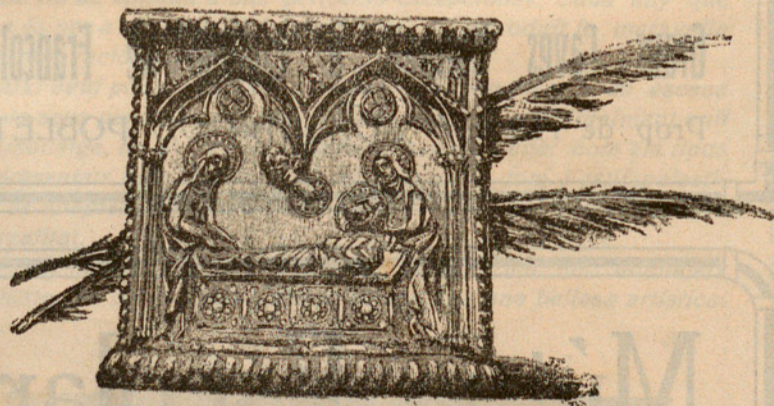
MATARÓ

Gran assortit en pells; Tarbacans, Añor, Zorrinos, Vissons, Oskums, Martas, Renards-Argentens, Cibelines, Epiles, Rasé, Opossums, Renardines, Astrakans, etc., etc.



Especialitat: Imitacions en paper estil alemany a soplet
Treballs de pròpia creació, premiats en les Exposicions Industrials de Berlín, Lucerna, París, París, Londres, Nova York, Buenos Aires, Sevilla
P. R. ROLAND - Rambla de Mendizàbal, 2 - MATARÓ

FUNERARIA DE LES SANTES de Vda. d'August J. Ribas i Mustarós



L'agència de Pompes Fúnebres més antiga de Mataró

Pujol, 38

Telèfon 37

Sant Rafael, 7 Círcol Tradicionalista MATARÓ

Dia 25, a les deu nit, 26 i 29 a les cinc tarda - 1 i 5 de gener a les cinc tarda

Extraordinàries representacions del grandios espectacle en cinc actes i catorze quadres, de J. M.ª FOLCH I TORRES.

ELS PASTORETS

~ L'Adveniment de l'Infant Jesús ~

Pel nostre tuberculós pobre

Els primers passos del pla anti-tuberculós. - El dispensari de la Caixa d'Estalvis i la necessitat d'una ampliació dels seus admirables serveis. - El nou Pavelló de l'Hospital. - Esplèndida aportació ciutadana en la subscripció popular per aquest Pavelló. - La gran ajuda econòmica de la Caixa d'Estalvis i el zel de la Junta de l'Hospital.

Recordem-nos dels malalts del nostre Hospital

Per Jesús Segura

FA DOS ANYS...

Pel juliol de 1933 escrivíem un reportatge titulat «La lluita sanitària de Mataró» en el qual ens referíem als estralls gravíssims i sovint irreparables que causava a casa nostra la tubercu-

sari i el Pavelló. Cada un d'ells requereix capítol apart.

EL DISPENSARI

Els projectes i il·lusions en bona hora retinguts en la ment dels direc-

MATARÓ VEURIA AMB GOIG LA AMPLIACIÓ DE TANT BONS SERVEIS

Aquesta circumstància fa pensar en una no molt llunyana ampliació dels serveis del Dispensari. Avui per avui ja és més que necessària. El fet repetit d'un malalt que ha de veure retardats els bons serveis d'aquest Dispensari, puny el cor i fibla l'ànima. Però nosaltres tenim l'absoluta confiança en els dirigents de la Caixa de Estalvis, i no podem menys que confiar que el seu humanisme demostrat a bastament amb tanta eloqüència — els conduirà a estudiar un dia o altre — com més aviat millor — les possibilitats i conveniències d'ampliar l'acció altament profitosa i sincerament lloable d'aquest Dispensari anti-tuberculós.

La idea més clara dels serveis que es presten, *gratuïtament*, en aquest Dispensari, ens la dona l'estadística mensual de les seves intervencions facultatives. La del mes passat acusa els següents serveis:

A domicili:	
Vacunes Calmette.	11
Al dispensari de l'Hospital:	
Visites noves	38
Tractaments: Injeccions	70
Neumotorax	3
Espuis	6
Radiografies	13
Total de serveis	141

De moment, doncs, no podem queixar-nos. Tots aquests serveis no es prestaven pas dos anys enrera. Tot això hi hem guanyat. I esperem, com hem dit, molt més encara.

EL NOU PAVELLÓ DELS TUBERCULOSOS EN L'HOSPITAL

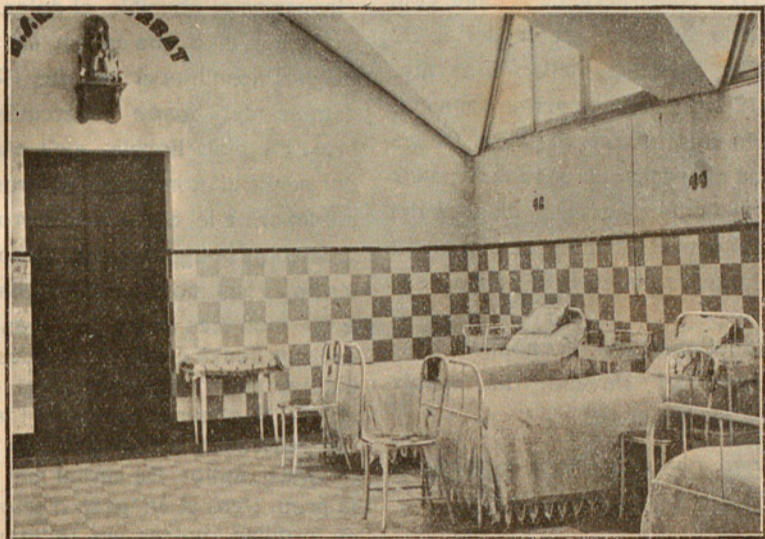
El tercer pas és aquest: El Pavelló dels tuberculosos. Conseqüentment.

havia d'arribar-s'hi. I la fermesa de la actitud ho ha fet possible. D'uns mesos ençà ja funciona amb tot detall i amb tota normalitat aquest Pavelló. Els nostres tuberculosos pobres ja no han de recórrer a pidolar un lloc en pavellons forans, on, per la mateixa demanadissa, poder assolir la concessió d'un llit requereix un forçeg d'influències molt deplorable i, moltes vegades, inútil i tot. Avui ja és possible seguir el tractament anti-tuberculós fins a l'hospitalització aïllada del malalt, sense moure's de Mataró. Avui l'engrapat per aquesta malaltia sap que en el segon pis del Hospital, en un lloc molt apropiat i amorosit per les carícies tebies del sol, pot seguir un tractament específic que el guareix.

La instal·lació d'aquest Pavelló oferia les seves dificultats de lloc, llum, espai, ventilació, sol, situació favorable... Es cercava i no es trobava. Finalment després dels seus estudis tècnics — en quant a la construcció — i científics — per a la seva instal·lació, es resolgué el problema, i una bona part de les golfes de l'Hospital s'han transformat en unes dependències claríssimes, molt apropiades per aquesta finalitat, que contenen actualment 12 llits, i acullen ja 8 malalts.

Sabedors de l'intervenció que tingué l'amic i arquitecte Brullet en la plasmació d'aquesta noble aspiració, li hem demanat unes curtes explicatives ratlles que transcrivim:

Al estudiar l'emplaçament de les noves Sales per Tuberculosos hom escullí el que tenen ara per reunir les condicions d'isolament i bona orientació, opinió corroborada amb la de l'eminent especialista Dr. Sayé, en la seva visita a l'Hospital. A més, cap altra dependència ni de baixos, hu-



Aspecte parcial d'una Sala

losi, i ens lamentàvem cruament de la dedessídia i descurança en que es trobava a Mataró l'acció preventiva, defensiva i combativa del microbi odiós que deixa arreu un rastre tan amarg i desolador.

Ens queixàvem de que en una ciutat tan industrial, tan densa de població com Mataró — on viuen un percentatge considerable de tuberculosos — no es posés a la pràctica cap mesura no ja restrictiva, sinó ni tan sols preventiva. I advocàvem per a una millor preocupació d'un problema tan vital com aquest, bo i remarcant els inicis d'un pla antituberculós que començava desenvolupar la tantes vegades benemèrita Caixa d'Estalvis.

EL PRIMER PAS

Avui, al cap de dos anys d'aquell escrit, esguardem amb satisfacció el camí que s'ha anat guanyant en aquest aspecte. Les primícies del pla antituberculós que remarcàvem dos anys enrera ara s'han transformat en tota una obra admirable, que si bé no ha arribat a la plenitud dels seus serveis, bé pot dir-se que es troba ben afermada i amb prou empenya per assolir-lo en una data que no voldríem s'allargués molt.

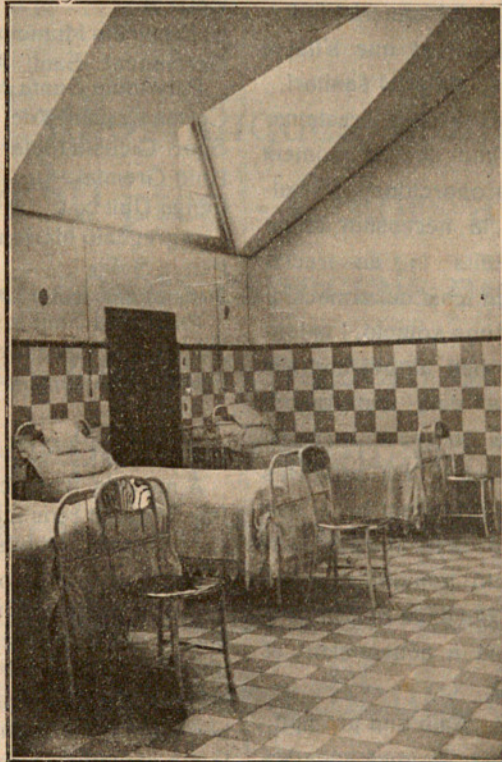
En aquell reportatge ja explicàvem a bastament i amb tot detall el subministre als nadons de la vacuna Calmette, primer pas d'aquella campanya, donat per la Caixa d'Estalvis i mantingut tothora amb un zel acreixentat que fa que s'hagi multiplicat el nombre d'infants previnguts de l'acció maligna i destructora del bacil de Koch.

Ara ens abelleix referir-nos al segon i tercer pas — donats ben en ferm — d'aquesta campanya sanitària tan retardada com esperada: El Dispensari

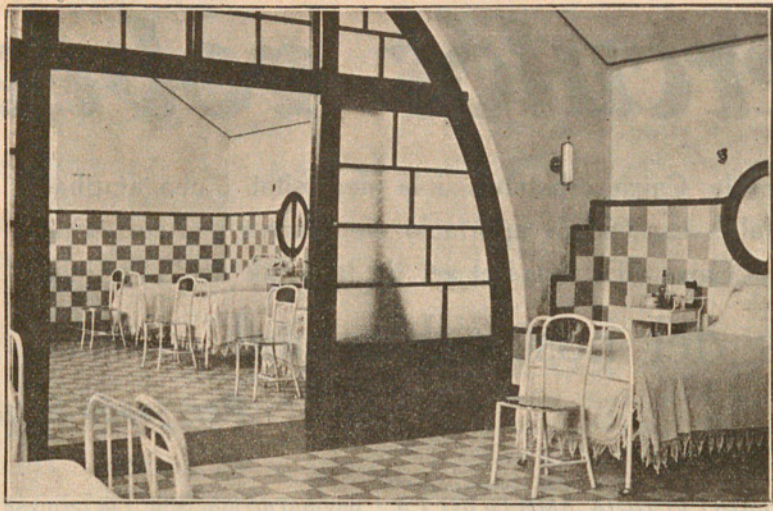
de la Caixa d'Estalvis, de prosseguir el pla iniciat amb la vacunació Calmette, han tingut una plasmació, sinó ideal, almenys molt efectiva, en aquest Dispensari anti-tuberculós que han muntat — amb totes les exigències de la tècnica facultativa — en la planta baixa de l'Hospital. La visual d'aquest Dispensari no es presta pas a la propaganda efectista. Cal entrar-hi i més que veure les seves reduïdes dependències, cal «viure» la tasca eficient, els serveis immillorables, i els resultats pràctics per fer-se càrrec de la seva eficàcia.

Aquest local, si bé és cedit per la Junta Administrativa de l'Hospital, tot el seu manteniment va a càrrec de la Caixa d'Estalvis. Per això el funcionament d'aquest Dispensari és de la exclusiva competència d'aquest organisme que no hi plany diners per tal d'assegurar els seus bons serveis. Tot el material sanitari, aparells científics, mobiliari, etc., és sufragat per la Caixa.

Altrament, la responsabilitat tècnica està confiada per oposició, al Doctor Vinyes, intel·ligent mataroní que pertany a aquesta plèiade de joves doctors mataronids que tan han reeixit en el camp de la medicina i on se els espera un demà de gran prestigi. L'especialització molt acusada i irrefutablement molt experta del Dr. Vinyes han imprès al Dispensari un tó de seriositat i de confiança que és tot un orgull. Els seus serveis són tan sol·licitats que, humanament, no pot arribar a més. La llista de malalts que desitgen la seva intervenció mèdica s'allarga tant que forçosament cal fer-los esperar torn, que a vegades, inexorablement, ha d'allargar-se un temps considerable per tal de poder atendre «com cal» a tothom.



Altre aspecte del Pavelló



Les golfes de l'Hospital s'han transformat en unes dependències claríssimes molt apropiades per aquesta finalitat...

mits, ni de primer pis, ocupat, les reunia tan completament.

Es decidí, construir de moment, dues sales amb sis llits cada una, i amb serveis d'higiene també independents per fer possible albergar homes i dones.

Dintre les limitacions de l'empresa, puix creiem que aquest servei deu ampliar-se moltíssim, l'obra consistia en l'habilitació de les golfes del segon pis, cara de mig jorn, de poca alçada i grans pendents. A la vegada calia preveure la possibilitat de construir una galeria coberta sobre la terrassa. Per medi d'un cel-ras de suro aglomerat (per primera vegada usat a Mataró per aquesta finalitat) i aplicat directament a les bigues de coberta vaig aconseguir un aïllament tèrmic a nivell exterior immillorable.

Després, aixecant els finestrals d'il·luminació, ço que obligà a practicar en la coberta aïlles penetracions que li donen un mogut caràcter, feia possible la construcció de la futura galeria o «solarium».

Aquestes obres d'habilitació de les dues sales i construcció de serveis d'higiene, foren realitzats per subhasta i ascendí són import a 15.000 pessetes.

Posteriorment la Junta encarregà la construcció d'aquest «Solarium» ja previst, seguint els detalls de les sales, obres que crec dirigí el meu company senyor Gallifa.

LA SUBSCRIPCIÓ POPULAR: TOT MATARÓ EN AJUDA DE L'HOSPITAL

Enllestides les obres de construcció a la Junta Administrativa de l'Hospital se l'hi presentà el gros problema de la dotació del material indispensable per al servei que s'havia creat: llits, robes, material sanitari... Les sales estaven buides i reclamaven ja una servitud que de moment era impossible proporcionar. Per altra banda urgia la necessitat d'hospitalitzar a malalts ja en tractament. Era tot un cas de consciència. Calia cercar una solució. I la Junta, comptant de bell antuvi amb els bons sentiments dels mataronins, tingué l'encert de llançar un manifest al poble, exposant li els projectes que l'animaven i invitant-lo a que cooperessin a fer-los factibles mitjançant la subscripció popular que des d'aquell moment quedava oberta.

Com respongué a aquest clam, el poble de Mataró?

Admirablement. Amb una promptitud exemplaríssima. Poques vegades s'ha registrat una aportació col·lecti-

va tan àmplia, i tan completa. Nosaltres, que vàrem fer-nos ressó de seguida dels bons propòsits de la Junta Administrativa de l'Hospital i que immediatament ens posàrem a la seva disposició per cooperar a l'èxit des d'aquesta tribuna ciutadana que és la premsa, avui ens plau remarcar que el poble mataroní, sense distinció de cledes ni matisos, tingué un gest magnífic per l'Hospital. La subscripció anà engroixint-se sense necessitat de recórrer a pressions ni forçigs. Fou una entusiasta manifestació de generositat ciutadana. Vegeu si no és alligadora la llista de donatius rebuts:

	Pessetes
Moderna Fraternitat	644·80
Vicenç Fité	50·00
«Amics del Teatre.	50·00
«Sport Mataroní	800·00
Sindicat Agrícola M. i L.	150·00
Pòs t de Pescadors	25·00
Crística Fàbregas	50·00
Un mataroní	100·00
Catarina Monserrat	50·00
Comissió H. Garreta	473·20
A. C. Excursionista (Centre Catòlic).	933·45
Enfermeres Creu Roja	740·00
Gaspar Terensí	25·00
Josep de Gerona	250·00
Dolors Pérez	25·00
Francesc March	5·00
Caixa d'Estalvis	7.500·00
Pere Vilaseca.	100·00
Joaquim Cabanyes	75·00
Joan Puig Mauri	500·00
Vda. Villocsh	175·00
Centre Mataroní	325·00
Funció Amics del Teatre	1.428·30
Artur Subiñà	50·00
Francesc Cabanyes	1.000·00
Anònim Caixeta	300·00
J. Genisans	100·00
Vda S. L.	100·00
Societat Iris	319·85
Caixeta	65·00
S. Empleats Municipals	150·00
Germandat Sant Antoni Parròquia Santa Maria	25·00
Carme Calafell-Vda. Ribas	25·00
Sport Ciclista Mataroní	148·00
Unió Gremial.	1.000·00
Penya Unit x.	129·35
Congregació Mariana.	25·00
Penya Soler	50·55
Germandat Sant Antoni Parròquia Sant Josep	377·85
Societat de Caçadors.	451·00
Francesc Ventura.	25·00
Total	19.284·35

A més els Arquitectes senyors Gallifa i Brullet renunciaren els honoraris dels seus treballs.

No és encoratjadora aquesta llista? Si ho repassem bé hi veurem entre línies la mà de l'obrer catòlic, de l'indiferent i àdhuc del descregut, la del botiguer, del benestant, del ric, del bon mataroní absent; en una paraula, la mà caritativa i generosa de tot el poble de Mataró.

Quin gest més bell, veritat? Ah! La dolor i la desgràcia ajunten els cors dels separats per les mesquineses de la lluita quotidiana de la vida!

L'APORTACIÓ ECONOMICA DE LA CAIXA D'ESTALVIS AL PAVELLÓ DELS TUBERCULOSOS

Difícilment podríem parlar d'una acció en pro dels malalts o els desvalguts, sense haver d'esmentar l'acció econòmica de la Caixa d'Estalvis. L'Hospital n'ha rebut sempre el seu apoi més decidit. No podia doncs faltar li en aquesta ocasió, quan no es perseguia altre objecte que completar el pla anti-tuberculós ja iniciat per aquella. I és molt agradable poder afirmar que a càrrec seu han anat la meitat de totes les despeses ocasionades pel Pavelló, tant en el que es refereix a construcció de la Sala, com a dotació de mobiliari i material. De tot n'ha pagat la meitat. Fins ara, dels 12 llits que hi ha permanentment, sis són costejats per la Caixa. De les actuals despeses, en paga així mateix el cinquanta per cent, i disposa del Pavelló per als malalts que ha tingut ja en tractament en el seu Dispensari.

Una tal aportació econòmica, base principal del Pavelló, bé mereix aquest capítol apart.

EL ZEL DE LA JUNTA ADMINISTRATIVA DE L'HOSPITAL

Com a colofó, molt expressiu, a aquest capítol d'aportacions a favor de l'Hospital i del seu Pavelló dels Tuberculosos, seríem uns desatents i fariem una injustícia si omíttissim la tasca altament meritòria que ha desenvolupat la Junta Administrativa del Hospital, mercès a la qual ha pogut canalitzar-se aquell corrent d'opinió, ha pogut tirar-se endavant els projectes i avui funciona el nou pavelló de

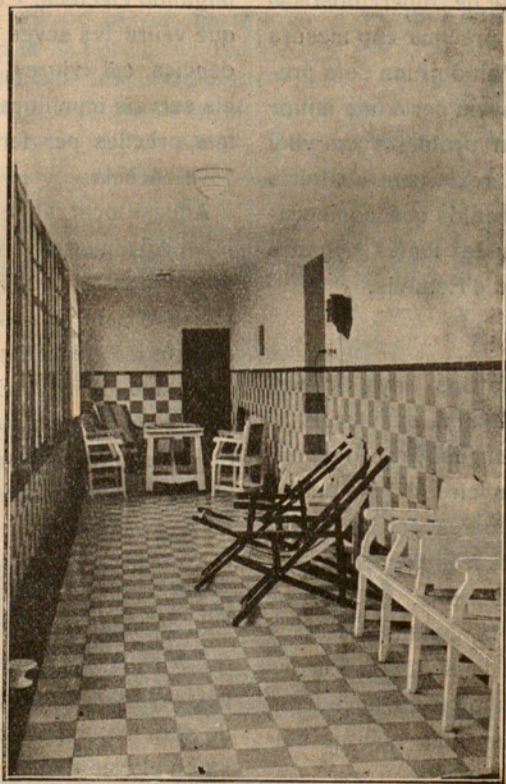
tat ja acomplertes. L'últim pas, és, inel·ludiblement, el Sanatori, completament indispensable. La intenció és de arribar-hi. Però abans cal consolidar el que s'ha començat.

Tot el que ha de sostenir-se en l'Hospital ja se sap que ha d'esser a la cooperació ciutadana. Si no l'ajudéssim nosaltres, qui ho faria? Els forasters? I ca! Prou feina tenen per a resoldre el seu problema hospitalari. Fixeu-vos, sinó, com a Barcelona es preocupen d'atenuar la gran xacra de dolor i de misèria que aixafa materialment les seves barriades humils i pobrissones. Llegiu quotidianament els esforços que es produeixen per ajudar els seus hospitals. Escolteu les campanyes de ràdio pel Nadal del tuberculós pobre. I encara que no arriben a aixugar totes les llàgrimes és encoratjadora aquesta continuïtat per atenuar en el possible, el dolor...

Es per això que creiem un deure llençar nosaltres el crit de: «Recordem-se del nostre tuberculós pobre». Es molt lloable, molt afalagador sentir el nom d'un mataroní que col·labora a la campanya a profit del tuberculós pobre barceloní. Però, seria molt més bell, molt més lògic, gosaríem a dir molt més humà, que abans d'acudir al llunyà desvalgut, ajudéssim a aixecar-se el pobre caigut al costat nostre. Si el nostre altruisme i la nostra generositat arriba a donar cap a tot arreu, millor. De caritat mai se en fa prou. Però si un gest d'amor s'ha de produir—potser em titllareu d'egoista—com a fervorosament mataroní, és de desitjar que, primer, sigui a favor del de casa.

Avui, ja no podem dir, que el nostre tuberculós pobre està deseparat.

Tot el poble, ha contribuït de la manera més magnífica a la construcció d'aquest Pavelló. Tot el poble, ha de fer possible també la seva continuïtat i—sempre hi cap—la seva ampliació i el seu millorament. L'Hospital necessita sempre l'ajuda dels mataro-



La galeria, lloc de repòs pels malalts

una manera tan francament elogiable. El zel d'aquesta Junta, el seu entusiasme i el seu amor pel Casal de Dolor que administren, ha tingut una magnífica ocasió de manifestar-se i val a dir, en honor a la veritat, que s'ha produït, com sempre, de la manera més lloable.

RECORDEM-NOS DEL NOSTRE TUBERCULÓS POBRE

El pla anti tuberculós està en marxa. Les tres primeres etapes han es-

nins, per poder eixamplar més i més els seus braços amorosos, dolçament acollidors de la sofrència humana...

Les campanyes i els donatius a profit de l'Hospital no han de tenir intervals. Han de succeir-se incessantment. Cada dia acull, empara i guareix als nostres germans. Cada dia, també, necessita de nosaltres.

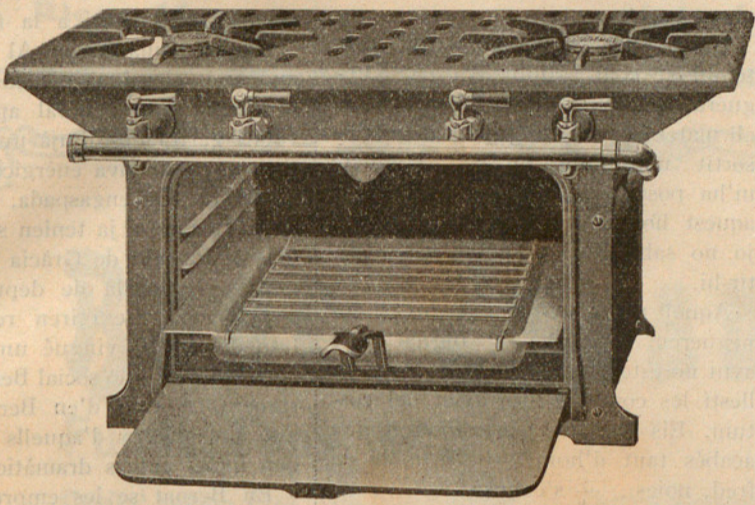
Recordem ho. Tingueu-ho en compte. **Si no ho fem nosaltres, no ho farà riugú!**

(Fotos Estapé)

Obtindreu un 30 % D'ECONOMIA si en cuinar amb gas
empreu la cèlebre

Cuina a gas "Maxbel" 101 econòmica

que únicament gasta 14 cèntims per hora



La cuina a gas
"Maxbel" 101 Econòmica
equivale a rapidesa, netedat i
ECONOMIA

Informes i demostracions en les oficines de

Gas de Mataró S. A.

Riera, 25 - Mataró

NADAL I REIS

el millor regal a la botiga

Impremia Minerva

Plomes Estilogràfiques, plometa d'or
des de 4'50 ptes. - Colors a l'oli i a
l'aiguada, colors especials per a pin-
tar vidres, pinzells, papers de dibuix,
cançon, papers per aiguada i per oli,
teles per oli i per plànols, pastells, lla-
pis de colors, capses de compassos,
plumes i tintes per a dibuix, etcètera.
Preus reduïts : : : : : : : : :

Els somnis d'en Bernat eren, de consuetud, lleus com una volva de neu i breus com la cua esborradissa d'un estel fugisser.

Romàs tota la vida al marge dels set pecats capitals, Bernat era una mena d'angelet rodanxó i rubicund com una magraneta valenciana; home ben maridat, i anava, amb tres filles rossetes com un tres d'oros, cap al cinquantè aniversari de la seva magnífica existència, amb tota la pau d'esperit i amb tota l'eucràsia física que podia fornir-li la seva ànima sensible i transparent, humil com un flor margenera, dignament pròdiga, i exornada d'un sens fi d'altres no menys belles i imperceptibles virtuts.

Home moral per essència, en Bernat havia banderejat sempre d'apoliticisme per tal de reeixir, en aquest món corromput, en els difícils camins de l'honoradesa; no coneixia, per tant, aquest ésser feliç, d'altra mena d'auròles i d'encensaments que el lleu i flairós vapor que li prodigaven, com en holocaust d'admiració i reconeixement, les mongetes, els cigrons, i altres llegums cuits que constituïen l'element primordial del comerç que li llegà el seu pare a la plaça del Mercadal, i el fonament de la seva folgada i pacífica existència de petit i inofensiu burgeset del nostre segle.

Ja feia massa temps, però, que les escomeses diabòliques resultaven infructuoses en topar amb l'ànima rectilínia del cos esfèric del bon Bernat — el «Bernat cigronaire», com li deien els veïns. — Vegeu per quina mena de malefici el pobre Bernat passà, si bé inconscientment, unes hores d'angúnia.

Era un dia escamotejat, fred i enterenyinat, d'aquests dies variables i desballestats que precedeixen les festes nadalenques inflades d'illusió de riquesa, de gastronomia, de cançoner popular i d'una colla de petites llicències que sols en aquests dies pretenen ésser revestides d'un caràcter casolà i tradicional.

Cal dir que en Bernat, tenint com tenia un tant de bé de Déu d'element femení a la seva llar (la Mundeta — sa muller — i la Narcisa, la Margarida i la Roseta; tres floretes del jardí familiar; tres esgraons de vint-i-un, dinou i disset anys, respectivament, que l'amor bastí per tal de pujar la nova generació), gaudia en gran manera de deixar les dones a casa per anar cada matí, de compres a la plaça. Aquest costum, més que satisfer un esperit de «ménage» o d'administració, obeïa a un pregon desig d'alternar infinitament i cordial amb un sens fi de velles amistats de venedors, clients i veïns d'aquella barriada, de manera que era cosa molt corrent de passar-se dues o tres hores per a realitzar unes compres senzillíssimes, diàries i inajornables.

Fou, doncs, en un d'aquests dies que, sortit amb el cistell blanc i coquetó vers la seva tasca predilecta, topà, tot just balancejats els seus primers passos, amb una persona escarbalença, clofada dins d'un abric més arnat que ben compost, i amb una bufanda arran dels ulls, que, aturant-lo amb la mà al pit, distraigué en Bernat del seu tarannà contemplatiu.

— Escolta, Bernat!... — féu el desconegut amb una veu un xic rogallosa. — De moment, l'ànim pacífic d'en Bernat, es somogué un xic de sorpresa i de paúra. Reaccionà, però, tot seguit en sentir que el desconegut prosseguia, d'una veu ara més suau i eufònica: — Ara venia a casa teva... No em coneixes? — En Bernat, perplex, forçava la memòria. (El personatge s'havia abaiyat un xic la bufanda). — Vatia!... En Pep Xuriguera!... Errada l'hem; no pensava ni que al món fossis; qui t'havia de fer per ací? D'ençà que

El somni d'en Bernat

vas deixar la botigueta ací al mercat que no t'havia vist més... i d'això ja fa prop de dos anys!... — Pst... — li feu en Xuriguera, que no era d'altre — no cridis, que encara tinc parents per aquests varals...

Es cert, noi; però en els darrers temps la sort no m'acompanyà, i vaig veure'm obligat a deixar Vilasortosa no sense un bon xic de pena i de vergonya... Deuries comprendre perquè no vaig acomiadar-me de tu, malgrat l'amistat que sempre ens havia unit. No em vaig veure amb cor de dir-te que marxava sense poder retornar-te el préstec que em vares fer. Ara venia per a fer les paus. Fa divuit mesos que sóc a Vilarepleta, i he pogut, amb el mateix negoci que feia ací, rehabilitar-me de molt bona manera. — Magnífic, home, magnífic! — deia ara baixet en Bernat. — Em va saber molt de greu la teva pertença i de veres que tenia ganes de reveure't. Quant als seixanta duros, però, no vull de cap manera que ne'ls tornis; jo, te'ls he ben perdonat fa temps. (En Xuriguera es mostrava verament emocionat de la magnanimitat del bon venedor de llegums.) — No, Bernat; són ben teus, em vas fer un bon favor; ara estic molt millor de fons, i vull que acceptis: he vingut expressament de Vilarepleta. — De cap de les maneres — insistia en Bernat —. No ho vull; a tu et seran potser més útils que a mi; deixa't ara de deutes; ves amb què vens ara tu...

S'havien parat, casualment, davant d'un estanc-administració de loteries. Uns grans rètols anunciaven: «Ultimos días para el sorteo de Navidad», «Hay vigésimos a 100 pesetas».

Una estranya idea creuà la ment d'en Pep Xuriguera, qui, tot i ser un home de molt bons sentiments, la seva relativa joventut — uns trenta-vuit anys — i el seu tarannà un xic bohemi, li donaven, sovint, unes vagues idees de disbauxa: — Mira — digué en veure l'activitat resolta d'en Bernat cigronaire a no cobrar els diners —, no vols cobrar? — no —, confirmà el Bernat — doncs ja està fet; acompanye'm.

Van entrar a l'Administració. Hi havia llarga cua. La febre de la Loteria estava al seu punt culminant. Converses abundants sobre hipotètiques sorts, quantitats, grandeses, animaven aquell ambient fins a una mena de follia. Aquella febrilitat desconcertà en gran manera el pobre Bernat qui, fins a la data, no havia sentit mai una passió sincera per la rifa; deu, vint pessetes, era tot el que durant l'any s'arribava a gastar per la Loteria. Ara, de sobte, es trobava en un parany que sols l'atar podia proporcionar-li mitjançant aquest arruixat d'en Xuriguera.

— Doneu-me aquest — feu en Pep, signant un número. — Era el 22.126. En comprà pel valor del deute: tres vigésims, i: — Té, Bernat, cobra amb aquest obsequi, i si treus la grossa recorda't de mi. — En Bernat, trèmul i enrojolat com una rosella, dubtava, vacillava; li sotjaren la ment un sens fi de prejudicis i d'escrúpols. Què diria la Mundeta si se n'assabentava? i les noies? A què atribuirien aquesta disbauxa, aquesta sobtada ambició? En el fons ja se'n penedia. — Què esperes? — feia somrient en Xuriguera, convençut del que passava a l'interior del seu inofensiu amic. — En Bernat agafà els vigésims. «Sobretot, Pep, que ningú no se n'assabenti...» — remarquè confidencialment en Bernat.

«Estigues tranquil, Bernat» — féu en Xuriguera.

— Bé, amic Bernat — li donava una tarja — ací tens el meu domicili a Vilarepleta; és a casa teva. — Gràcies, Xuriguera, moltes gràcies. Hauria volgut que vinguessis fins a casa, però ara la teva solució m'ha torbat i em sembla que faríem planxa. Ja ens tornarem a veure. Records (una forta estreta de mà). Adéu, Xuriguera — sobretot, que no se t'escapi. — Adéu, Bernat, no tinguis por...

Quedà una estona palplantat, contemplant com s'allunyava en Xuriguera. Rediantre de noi — es féu per ell mateix — ves de quina mata m'ha sortit un conill; en bon conflicte m'ha posat ara; però qui l'atura a aquest home, quan té un projecte; jo no sabia ni he sabut pas resistir-hi.

Aquell matí, tots els venedors li conegueren. — «Sembla Bernat que avui no esteu gaire d'osques». — Enllestí les compres més aviat del costum. Els de casa s'estranyaren que acabés tant d'hora. — Fa molt de fred, noies... — s'excusà.

Passà el dia tot desorientat; es distraïa. 22.126; «Renoí, si treia... més de dos milions...» «Quin número! És bonic tanmateix: dos i dos quatre i un cinc i dos set i sis tretze; tres i un quatre: bon número... renoi si treia.» El cor li botia d'emoció. Quina fortunassa... les noies quina sorpresa; els veïns quina enveja... De tant en tant s'assenyava; la consciència el fiblava; «però com dintre t'has embolicat, Bernat? o, i sense dir-ho a les noies...» «Quina ambició, quin malefici...» «Renoí si treia.» «Dintre de Xuriguera... quin disbarat...»

Després de sopar un xic desganat, se'n anà al llit. Ni pensà aquella nit a dir les seves minses oracions. Estava febrós. S'adormit després de molta vetlla. Son esperit naufragà per fi en la inconsciència...

Va caure com un sac de patates, desmaià als braços d'un conegut, blanc com els vigésims que tenia als dits. Enmig d'un gran brogit a l'interior de l'Administració, guixaren a la pissarra del defora: «1.ª 22.126, Vilasortosa; 2.ª, Madrid, etc.»

Portaren en Bernat a pes de braços fins a la botiga de llegums, que era a una cinquantena de passos de l'Administració, voltat d'un eixam de curiosos. Les noies s'atabalaren sense arribar, però, al desmai. Una copeta de conyac el posà a to. Mentrestant, a l'entrada de la botiga, veïns i tafaners ho comentaven emportant-se'n els llegums sense esperar el canvi: «En Bernat ha tret la grossa...», cridaven.

Regalà la botiga a un nebot seu, que estava sense feina. Cridà la família d'en Xuriguera, el matrimoni i dos vailets de poca edat.

«Et faig Gerent, Conseller, o el que li vulguis dir» — li digué emocionat en Bernat —; tu m'has portat la sort.

Els somnis de grandesa que sempre havia tingut en Xuriguera es veien realitzats. Se'ls emportà tots, a un pis del Passeig de Gràcia. Els posà cotxe a la porta; però un bon cotxe. En Xuriguera no sabia gaire de números; no volia entretenir-se a comptar l'interès que aquell capital podia donar. Ell no es menyestonia amb en Bernat; es donava, també, la gran vida.

«Bernat, som homes de posició» —

insinuava en Xuriguera. — Deus haver de canviar el teu tarannà. El convencé — després de parlar en uns termes misteriosos i de recordar-li personalitats — de fer-se radical. — «Però, home, que jo no serveixo per fer política!...» — es planyia en Bernat. — «No hi fa res; amb els teus diners, un xic d'ambició i la meua barra, ja ho veuràs» — li contestà en Xuriguera. — «Ah, a propòsit; per tal de donar-te un xic d'ànim, he de dir-te que m'he fet socialista.» «Reina santa! — bocabadà en Bernat. Però...» «Deixa't de manies, Bernat, un home de la teva posició, ha d'ésser un home modern. Ja veuràs com prosperes i jo em faig també una bona posició.» En Bernat — a qui les comoditats li començaven ja d'endurir el cor, i els licors l'estómac — assentí tàcitament, a la fi.

Passaren uns mesos. Al país hi hagué unes eleccions plenes d'emoció; hi hagué una general aportació de vots i garrotades. Pujà un front dretista que saludava enèrgicament amb la mà un xic engaspada. En Bernat i en Xuriguera ja tenien sengles edificis al Passeig de Gràcia i a la Diagonal. Es parlà de depuracions al Parlament. S'exigiren responsabilitats. Un matí, vingué una ordre de detenció de la raó social Bernat & Xuriguera. A casa d'en Bernat hi hagué un quadro d'aquells que envenen molts autors dramàtics.

En Bernat se les empenyé contra en Xuriguera i l'hora maleïda en què el retrobà. Si no l'hagués trobat no menaria aquella vida esgotadora i ara compromesa. L'havien enredat, sense veure'n massa clar el projecte, en una adulteració de farines que li donà, però, un vint per cent ben bonic. En Xuriguera, abusant de l'amistat i de la seva vocació accidental de socialista, li havia posat mig milió de pessetes en una empresa d'explosius que treballava de cara la Revolució. Astorats i neulits, oïren la sentència del tribunal: «Es condemna a mort en Bernat Flordemorenc, i a cadena perpètua en Pep Xuriguera...» No hi hagué amnistia. El règim era d'acer. El posaren tapat d'ulls, d'esquena a una paret i de cara una escorta armada. — «Apunten!...» — en Bernat caigué ara, retut, daltabaix del llit...

No trigà gaire a tocar el despertador. La seva dona li preguntava si es trobava malament. — «No; he tingut un mal somni.» Estava ullerós i prostrat...

Escriví, aquell matí, una carta a en Xuriguera i li adjuntava els tres vigésims. «Ací t'envio el que ja em feia mal al cor de quedar-me: te'ls regalo de tot cor. Estimo més la tranquil·litat del meu negoci de llegums que totes les fortunes que em puguin advenir. T'ho agraeixo, però no vull ni sentir-ne parlar.»

En Bernat reprengué de nou la seva pacífica existència.

El dia del sorteig, però, per curiositat, encara anà a mirar la llista. No hi havia tanmateix cap de les grosses que portés el seu «22.126».

El matí de Nadal, però, rebé una esplèndida cistella de la pastisseria més acreditada de Vilarepleta, amb una tarja d'en Xuriguera: «Bernat: t'envio molt menys del que et mereixes. He tret dos duros per pesseta. Em permetràs que un dia d'aquests et faci una visita amb la família, per a lliurar-te un rellotge de butxaca com agraïment a la teva magnanimitat...» En Bernat, eufòric, ho donà a llegir a la seva dona.

Dinaren alegrement, i tot bromejant, en Bernat explicava a les noies, el seu somni inusitat...

Granja Caralt

de

Dolors Rey

Es on trobareu el YOUGHOURT de màxima qualitat.

El més fresc i el més econòmic, per ésser d'elaboració pròpia.

Demaneu sempre YOUGHOURT "GERD."

Riera, 14

Mataró

Iluro, 10 al 18: MATARÓ: Telèfon n.º 151



Desitgen a llur clientela i amistats un feliç Nadal i prosper Any Nou

Banc Espanyol de Credit

Fundat l'any 1902

Casa Central: Madrid - Alcalà, 14

Capital social: Ptes. 100.000.000'00

Capital desemborsat: Ptes. 51.355.500'00

Fons de reserva: Ptes. 70.592.954'34

Sucursal de Mataró: Sant Josep, 6

Direcció Telegràfica i Telefònica: **Banesto**-Tel.102-Apartat, 33

Sucursals a Catalunya: Barcelona, Lleida, Tarragona, Balaguer, Borges Blanques, Cervera, Esplugua de Francolí, Manresa, Mataró, Montblanc, Santa Coloma de Queralt, Tàrraga, Tortosa i Valls.

Més de quatre centes sucursals i agències a Espanya i Marroc

Corresponsals a les principals places del món

COMPTES CORRENTS

amb interès

IMPOSICIONS A TERMINI

CAIXA D'ESTALVIS

: Descompte de cupons :
Dipòsit de títols en custòdia
Servei de Caixes de lloguer
Consultes gratuïtes sobre valors

Descompte i cobrament de lletres, girs, crèdits d'acceptació, etc., etc.

Executem per compte de la nostra clientela tota classe d'operacions de Banca i Borsa

MOBLES

MATEU ROS

Els millors i a més bon preu

Barcelona, 20 i 36 - MATARÓ

ELS TRES REIS D'ORIENT

han dipositat els

Pupitres, Escriptoris, Costuriers, etc.,

amb que volen obsequiar a la mainada, en aquests

Tallers de mobles

NADAL

CONFITERIES : OMS

RIERA, 42 - Telèfon 58 - SANTA MARIA, 30
(Obrador: Sant Josep, 1)

Esplèndid assortiment en **PANERES** pròpies per a la diada

TURRONS

de totes classes i preus

MASSAPANS

estil TOLEDO i DRESDEN

FIAMBRES

VINS - XAMPANYS - LICORS

Preparem

PINYES A L'AMERICANA

DESCOMPTES EN ELS PREUS DE XAMPANYS PER CAIXES

Per a cada dolença un pegat

(EL MILLOR DELS REMEIS EXTERNS)

Pegat porós fortificant SOR VIRGINIA

Per a curar dolor, reuma, contorsions, torcades, nervis dolorits, dolor d'espatlla, etc.
Preu: 1.50 ptes.

Pegat porós feltre roig SOR VIRGINIA

Apliqui-se'l i no temi l'hivern. Evita i cura la grip, tos, asma, bronquitis, opressió de pit, refredats, reuma, etc Preu: 1.75 ptes.

Pegat porós anti-histèric SOR VIRGINIA

Cura insomni, sofocacions, histerisme i demés malalties del sistema nerviós.
Preu: 2.40 ptes.

Pildores anti-histèriques SOR VIRGINIA

Són el complement del tractament de les malalties nervioses tractades amb el Pegat anti-histèric. Preu: 2.60 ptes.

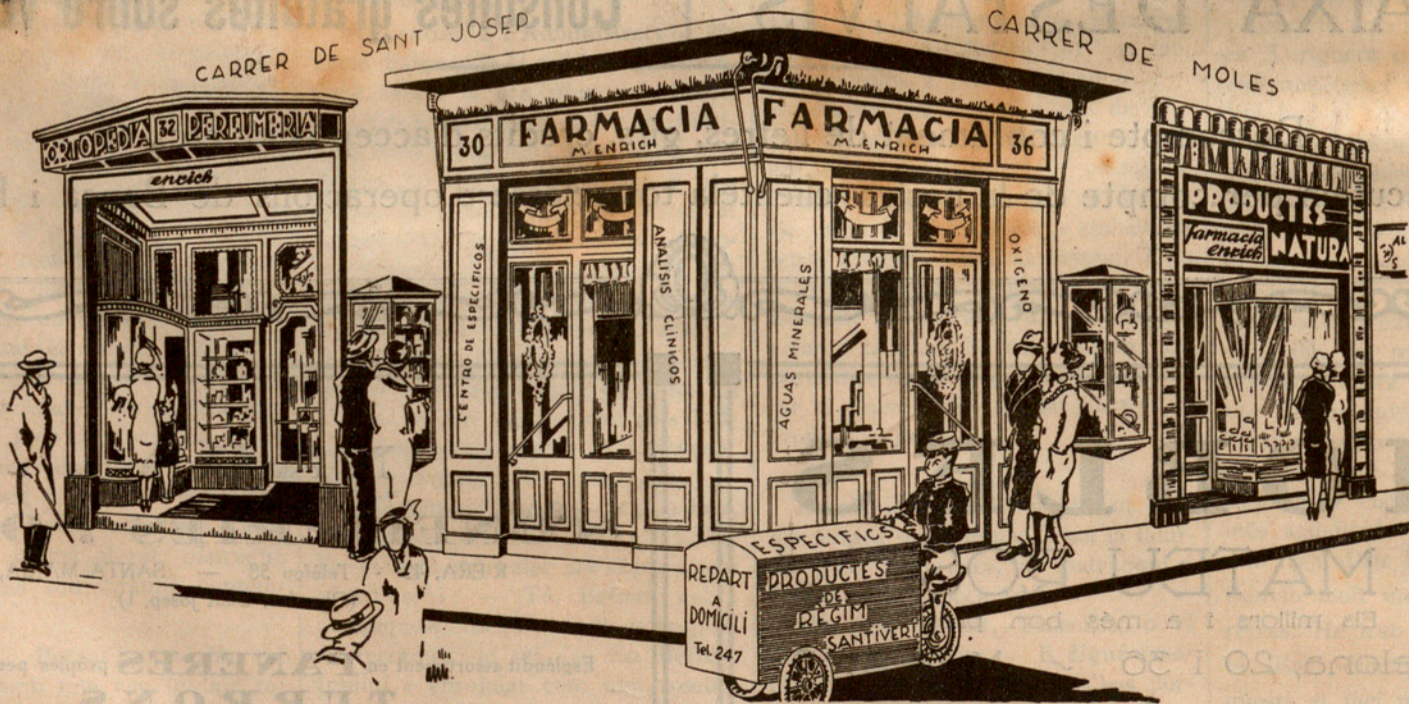
Nervis sans, somni natural, usant els pegats i pildores anti-histèriques SOR VIRGINIA

Cataplasme pels ronyons SOR VIRGINIA

Obra meravellosament en totes les afeccions dels ronyons produïdes per cansanci, un mal gest o debilitat en la columna vertebral. Metges i llevadores els recomanen per evitar i curar menstruacions doloroses, fluïxos, dolors uterins, etc. Preu: 3 ptes.

Demani el pegat que necessiti al seu Farmacèutic i EXIGEIXI MARCA SOR VIRGINIA. No admeti substituïts d'escàs o nul resultat. Si no és marca SOR VIRGINIA, no és un pegat medicinal de SOR VIRGINIA.

ORTOPEDIA Y PERFUMERIA **FARMACIA** PRODUCTES DE RÈGIM
SANT JOSEP MATARÒ



Farmàcia, Ortopèdia i Perfumeria **ENRICH**

desitgen a tothom felices festes de NADAL i pròsper ANY NOU